

jako každý rok si i letos 27. března připomínáme „MEZINÁRODNÍ DEN DIVADLA“, který byl založen v roce 1961 Mezinárodním divadelním institutem (International Theatre Institute – ITI). Při této příležitosti se organizují různé národní i mezinárodní divadelní akce – k nejvýznamnějším z nich patří Mezinárodní poselství. Každoročně je jeho autorem vybraná světově proslulá divadelní osobnost. Pro tento rok se jí stala Jessica Kaahwa PhD., která je nejen skvělou dramatickou, herečkou, režisérkou a divadelní teoretičkou, ale je rovněž mezinárodně velice uznávanou osobností pro svou humanitární činnost. Je docentkou na katedře hudby, tance a dramatu na univerzitě Makeere v Ugandě. V roce 2001 získala doktorát v oboru Dějiny divadla, divadelní teorie a kritika na univerzitě v Marylandu ve Spojených státech.

Jessica Kaahwa napsala přes 15 divadelních, televizních a rozhlasových her. V rámci svých humanitárních aktivit založila středisko pro osiřelé děti na své farmě v Ugandě, kde tráví valnou většinu svého volného času. Uvádíme v nezkrácené podobě její provolání k Mezinárodnímu dni divadla, které je 27. března veřejně čteno ve všech divadlech celého světa.

„Divadlo ve službách lidstva“

Věnujme dnešní den úvahám o obrovských možnostech divadla mobilizovat různá společenství a překlenuvat rozdíly.

Dovedli jste si vůbec někdy představit, že by divadlo mohlo výrazně napomáhat míru a usmíření? Národy vynakládají obrovské finanční prostředky na mírové mise v nejrůznějších koutech světa, kde dochází k násilnostem, ale jen okrajově uvažují o divadle jako o alternativě pro transformaci konfliktů a jejich zvládnání. Jak by mohli občané matky Země nastolit všeobecný mír, když veškeré nástroje dodávají nepochybně represivní síly přicházející zvenčí.

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

Divadlo prosakuje nenápadně do lidských duší zmítaných strachem a podezíravostí, protože přetváří obraz, který mají lidé sami o sobě. Navíc otevírá jednotlivcům – a tím i celým společenstvím - bezpočet alternativ. Divadlo dokáže dát smysl každodenní realitě a zároveň odstranit obavy z neisté budoucnosti. Divadlo dokáže zasáhnout do politické situace lidí velmi prostě a bezprostředně. Divadlo má tak široký záběr, že dokáže představit zážitky, jež překonají dřívější falešné představy.

Navíc divadlo je zcela nepochybně vynikající prostředek pro hlásání a obhajobu myšlenek, které všichni sdílíme a pro něž jsme ochotni se bit, pokud je někdo porušuje. V očekávání klidné budoucnosti musíme sáhnout k mírumilovným prostředkům, které chápou, respektují a uznávají veškeré snahy zvládnout mír. Divadlo hovoří jazykem, jemuž všichni rozumí a jímž můžeme hlásat poselství míru a usmíření.

Aktivním zapojením všech účastníků dokáže divadlo přesvědčit spousty lidí, aby se vzdali svých dřívějších představ. Tím jim umožňuje, aby se přerodili a svou volbu opřeli o nově objevené poznání skutečnosti. Má-li divadlo vzkvétat po boku jiných forem umění, musíme do něho odvážně začlenit každodenní život a nesmírně závažné otázky konfliktů a míru.

Protože usiluje o společenskou přeměnu a přerod společenství, působí už divadlo ve válku zmítaných oblastech a mezi obyvatelstvem trpícím chronickou bídou nebo chorobami. Divadlo si může připsat řadu úspěchů, protože dokázalo mobilizovat veřejnost, aby si uvědomila situaci obětí traumat, jež se dostávají po válce, a aby jim pomohlo. Kulturní instituce jako Mezinárodní divadelní institut, které usilují o „upevnění míru a přátelství mezi národy“, již existují. Bylo by tedy fraškou, kdybychom mlčeli v době, jako je tato, kdybychom dovolili silám, které řinčí zbraněmi a shazují bomby, aby udržovaly mír v našem světě, když přece známe moc divadla. Jak by mohly síly odcizení být zároveň nástroji míru a usmíření?

Právě v tento den, Světový den divadla, Vás naléhavě prosím: přemýšlejte o těchto vyhlídkách a snažte se, aby se divadlo stalo univerzálním nástrojem dialogu, společenských přeměn a reform. Spojené národy vydávají obrovské peníze na mírové mise v nejrůznějších koutech světa, které pro svůj úkol používají zbraně. Divadlo je však spontánní, lidská, méně nákladná, ale mnohem mocnější alternativa.

Snad to není jediná možnost, jak nastolit mír, nicméně divadlo jako účinný nástroj by mělo mít své místo v mírových misích.

Jessica A. Kaahwa, Uganda
Autorka Provolání k Světovému dnu divadla 2011

Žijeme své životy v prostředí pro jiné části světa nepředstavitelného materiálního blahobytu i nepochybně duchovní bída. Přijměme, prosím, tedy toto poselství pocházející z mnohanásobně chudšího světa s pokorou i v očekávání, že právě pravidelný kontakt s fenoménem divadla nás vskutku může učinit duchovně bohatší. Na shledanou se s Vámi při svátcích divadla těší za všechny kolegy z Městského divadla Brno jeho ředitel

Sofokles

OIDIPUS KRÁL

Překlad: Jan Skácel

Režie: Stanislav Moša

Scéna: Jan Dušek

Kostýmy: Andrea Kučerová

Hudba: Zdenek Merta

Hudební nastudování:

Karel Škarka

Dramaturgie: Jiří Závěš

Asistent režie: Jan Mazák

Foto: JEF Kratochvíl

23. a 26. dubna na Činoherní scéně

**Antonín Brousek
Průtrž**

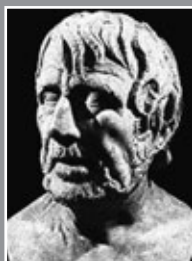
**Blesk snímá krajinu
a tma ji vyvolává
ze stínu jasmínů
jas odplavuje láva.**

**Oblaka vybuchla.
Déšť zažehuje zemi.
Volá mě ohluchlá.
Odpovídá jí němý.**

Hněv je krátké šílenství.

Lucius Annaeus Seneca
4 př.n.l. - 65 n.l.

římský filosof, dramatik, básník
a přední politik za císaře Nerona.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneri divadla

cooptel®

Rexroth
Bosch Group

CHICAGO

Libreto **Fred Ebb & Bob Fosse** Hudba **John Kander** Texty písní **Fred Ebb**
Podle hry "CHICAGO" od Maurin Dallas Watkinsové

PREMIÉRA 25. BŘEZNA 2011 NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

25. 3.

26. 3.

LELKOVÁNÍ TÍŘINŮ VESELÉ S MILANEM NĚMCEM a DUŠANEM VITÁZKEM

Rubrika Lelkování je vzhledem k pracovnímu tempu v Městském divadle Brno jednoznačně nejluxusnější, odstartoval celý rozhovor Milan Němec. Není divu. Ještě skoro nedozněl premiérový aplaus po *Mary Poppins*, jako vítr se přehnal *Sugar!* a do premiéry *Chicago* zbýval v době našeho setkání týden, představení a zájezdy nepočítaje. A do toho všeho si pro změnu třeba druhý „lelkující“ Dušan Vitázek stříhnul po delší pauze *Bídničky*. Tempo vskutku vražedné může být oslím mostem pro rozhovor, který se bude točit právě kolem „vražd“, respektive příběhu slavného *Chicago*, kde žvýkačkové bubliny přinášejí smrt a mediální slávu, která je účinnější než pokání a odpuštění.

Jaký zvyk či zlovyk vašeho partnera by vás dokázal přimět k tomu, aby vám několi-krát „naběhl“ na nůž, jak popisuje jedna z vražedkyň v *Chicago*?

Vitázek: Asi žádný, já jsem absolutně tolerantní. Oni jsou ty zvyky a zlovyky v partnerském vztahu stejně nakonec spíš roztomilé.

Němec: Zatím v našem manželském vztahu tak daleko nejsme, zaplaťpánbůh. Myslím, že by se mi především musela změnit povaha, abych vzal kudlu do ruky... Ale chápu, že například čas ty původně drobné partnerovy neduhy může u někoho proměnit v nesnesitelné giganty. I když nemusí to vždycky dopadnout jako ve *Válce Roseových*. Bude za deset let ještě existovat Dokořán, abychom si řekli, kam se to třeba posunulo?

A naopak - je něco, čím si myslíte, že vytá-číte svoji polovičku?

Vitázek: Jsem malinko bordelář a taky malinko nesystematický, ale když se na to přijde, snažím se být roztomilý, seč mi síly stačí.

Němec: Občasnou neschopností poslouchat, rozumět, chápat, soustředit se a taky máváním rukou nad přece tak strašně důležitými problémy. Někdy totiž i dobře myšlená, nevinná věta typu: „To bude dobrý!“ zafunguje jako píchnutí do vosího hnízda.

Chicago je samozřejmě muzikál, kde je všechno potřeba brát s mírnou nadsázkou, ale co je podle vás důležité pro dobré partnerské soužití?

Vitázek: Smysl pro humor.

Němec: Myslím, že souznění s druhou osobou může člověk dosáhnout možná jen tehdy, když najde opravdový klid sám v sobě. Blablabla.....

A ještě jedno velké téma *Chicago* otevírá: svět a hlavně sílu médií. Myslíte si, že i u nás opravdu umí noviny a televize vrtětí psem?

Vitázek: To určitě, protože co vyjde v Blesku,

Milan Němec s Radkou Coufalovou v pohádkovém muzikálu *Sněhurka a sedm trpaslíků*, režie: Stano Slovák

Milan Němec

v MF Dnes nebo se objeví ve večerních zprávách, je přece „svatý“!

Němec: Nevím, jestli se mám tuhle disciplínu vůbec odvažovat hodnotit, určitě na to budou někde líp vycvičení hoši. Ale orientuju se v tom opravdu mizerně. To by mě stejně zajímalo, kdo přesně ví, čím, kdo, kdy, jak a proč vrtí nebo nevrčí a jak to vlastně doopravdy není.

Máte sami nějakou takovou zkušenost, kdy si s vámi třeba pohlál bulvár?

Vitázek: Zatím ne a myslím, že v Brně se mě takové věci vůbec netýkají.

Němec: Ne. Se mnou si nepohrávaly zatím ani seriózní plátky. Mne může leda tak překvapit nebo rozzlobit, když se v novinách pod fotkou z představení objeví název jiné inscenace a navíc postavy, která do té inscenace vůbec nepatří. A že to takhle do tisku vloží lidé, kteří se považují za divadelní odborníky, což se mi několikrát stalo.

Na druhé straně, herci potřebují popularitu a o tu se nejlépe postarají právě média. Spolupracujete s novináři?

Vitázek: Spolupracuji s nimi na rozhovorech nebo na propagaci představení našeho divadla.

Němec: Až mi zavolají, tak se rozhodnu.

A dovedete si představit, že byste třeba sám zavolal do nějaké redakce a prodal sám sebe - tak, jak to některé celebrity a polobrity dělávají, aby na sebe upozornily?

Vitázek: To by mě moc zajímalo, jak bych jim vysvětlil, kdo vlastně jsem a co po nich chci. Takovéto aktivity se týkají spíš úzkého okruhu lidí v Praze.

Němec: Určitě ne. Abych skončil takhle, to už bych musel teď v sobě pozorovat drobné náznaky pokřiveného mínění o popularitě, což nepozoruju...

Když už jsme u té popularity, vaše žena, Pavla Vitázková, je teď díky seriálu Cesty domů asi populárnější než vy. Nežárlíte?

Vitázek: Ne. Dokonce se pořád musím smát,

když mi nosí z Prahy žádosti o moji fotku z *Mary Poppins*. Taky mne navleče do každého rozhovoru, takže jsme populárně neoddělitelní.

Než jste přišel do MdB, působil jste několik sezon v pardubickém divadle, kde jste několikrát získal cenu pro nejoblíbenějšího herce. Nebál jste se, že v Brně se stane jen jedním z mnoha a o slávu přijdete?

Němec: Když jsem přišel do Pardubic, byl jsem nejdřív taky jen jedním z mnoha. Je ale pravda, že jsem si tu přízeň diváků s sebou na cestu do Brna přibalit nemohl. A to je taky dobrá

zkušenost. Začít najednou úplně od nuly. Ale podpora diváků jde ruku v ruce s tím, co a jak člověk dělá. Na to se snažím soustředit především.

Myslíte si, že platí, že i špatná reklama je dobrá, protože přivábí zájem?

Vitázek: Co se obchodu a prodeje týče, určitě. Nesmí ale být zas až moc špatná.

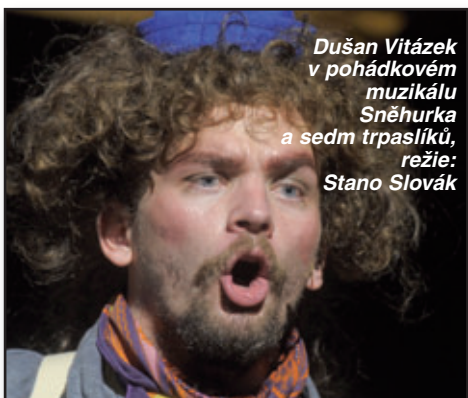
Němec: Ano, platí. Děláme si z toho občas legraci, že nejhorší je, když se o vás nemluví vůbec. Ale se špatnou reklamou bych se osobně kupředu prosekávat nechtěl.

Mary Poppins, Sugar! a i Chicago jsou v povědomí mnoha diváků zafixované hlavně díky svým filmovým podobám. Nemáte strach, že diváci budou porovnávat?

Vitázek: Ať klidně porovnávají. Budou si o tom pak po městě vykládat...

Němec: Naším největším přáním je, aby se stalo, že při pohledu na naše snažení diváci na všechny předlohy zapomenou a nepřipustí si ani na chvíli, že by mohli vidět nějakou lepší verzi. Děláme pro to co je v našich silách.

Ještě sice pár týdnů zbývá do konce sezony,

Dušan Vitázek

ale možná bychom mohli trochu rekapitulovat. Co vás ještě čeká do prázdnin?

Vitázek: Do prázdnin nás čeká ještě hodně práce - *Měsíční kámen*, *Malý kráček hrůz...*, pak nastudování a opakování několika inscenací pro Biskupský dvůr, taky nastudovávání prázdninových zájezdových aktivit, určitě začneme zkoušet i něco na začátek příští sezony, takže se nezastavíme...

Němec: Až se u fermanu pod sklem na nástěnce objeví obsazení na další komedie, hned v tom bude větší jasno. Ale to bychom museli „Lelkovat“ v dubnu. Zatím jenom tuším, že budu možná pomáhat Petru Gazdíkovi s přípravou inscenace muzikálu *Malý kráček hrůz*, což bych rád. Ale o mně rozhodují jiní.

A na co z té letošní sezony nejraději vzpomínáte?

Vitázek: Tak samozřejmě, tahle sezona se pro mne nese ve znamení *Mary Poppins*, ale taky mi bude smutno i po *Muchově epopeji*, kterou jsme v téhle sezoně premiérovali a taky už i derniérovali.

Němec: Počkejte... Do prázdnin je to ještě tak asi pět let a začátek sezony byl asi tak před třemi roky... Aha... *Škola základ života* to odstartovala velmi příjemným zkoušením s Hankou Burešovou

a až na nějaké to poškoláctví s nástroji v rukou to byla opravdu zkoušecí oáza. A pak východní vítr přivál s *Mary Poppins* i nádherný podzim.

A pak už budou prázdniny, jak a kde hodláte opravdu lelkovat?

Vitázek: Kromě divadelních zájezdů bych rád jel s kamarády do nějaké divočiny na motorkách a taky se aspoň na chvíli namočil třeba do Jadranu, jo, myslím, že *West Side Story* hrajeme zrovna v Opatii.

Němec: Tak něco už naplánováno máme. Vypravíme se se synáčky už tradičně někam do jižních Čech, do Orlických hor, po Sázavě a Berounce zkusíme sjet nějaký další český veletok a dál uvidíme. Nad prázdninovými divadelními aktivitami ale ještě taky visí nějaké otazníky, přesto, pokud to půjde, budu se co nejvíc věnovat rodině, ať to bude kdekoliv a kdykoliv a dohánět tak dluhy z průběhu sezony. Už se na to těším.

Dušan Vitázek doputoval do Brna ze Slovenska, Milan Němec přes Jihlavu z Pardubic. Oba jste tu studovali JAMU, nyní jste zakotvili v jednom divadle. Máte za to, že je to definitivní štace - divadelní i domovská?

Vitázek: Člověk nikdy neví...

Němec: Jako, že tady už i umřu? Nevím. Já navíc v Brně nebydlím... A jestliže mne nikdy nenapadlo, že půjdu do angažmá do Pardubic a zůstal jsem tam deset let, a jestliže mne v Pardubicích nikdy nenapadlo, že bych měl měnit angažmá a už jsem třetí sezonu v Brně, jak mám potom s jistotou říct, jak se to bude vyvíjet dál? Zatím mám pocit, že jsem tady opravdu v té nejlepší společnosti, ze které se mi zatím nikam utíkat nechce.

Milan Němec a Roman Vojtek v muzikálu *Sugar!*, režie: Stanislav Moša

Viktor Skála
v komedii
Dobře rozehraná partie,
režie:
Stano Slovák

pár přihroublých charakteristik. V těchto prvních replikách dává Jaroslav Dufek své postavě základní jasný tvar, který se bude upevňovat a detailně probarvovat v každém jejím dalším jednání. Figura jeho Freda již sice ztratila vojenskou pevnost i ráznost kroků, spíše se škruntá po bytě, ale roztrěpaný dědek to zdaleka ještě není. Je to stále chlapisko s pevnými gesty a pořádnými tlapami, z nichž je patrné, jaký to býval hromotluk, a stačí, když si lokne whisky přímo z láhve, a hned je vidět jak se jeho tělo zpevní. Přesto však spíše slyšíme, než vidíme, že v sobě stále nosí vojáka. S úctou zdraví Churchilla, na jehož velký portrét na stěně se rád zahledí a občas k němu i něco prohodí s pyšností, ale může oslovovat svého velkého spolubojovníka. Jeho slovní výpady proti očekávanému soupeři se sice zdají být nevažlivé, ale ve skutečnosti nenávidné nejsou. Tento

VELCÍ HRÁČI (NEJEN) ŠACHU

K pojetí postav

V roce 1986 stáli herci Jaroslav Dufek a Ladislav Lakomý na scéně Mahenova divadla vedle sebe a proti sobě v hluboce prokreslených postavách dvou povahově rozdílných a názorově nesmiřitelných bratrů – starosty Petra Stockmanna a lázeňského lékaře Tomáše Stockmanna – ve výjimečné inscenaci Ibsenova *Nepřítelé lidu* (režie Alois Hajda). Za pětadvacet let, které od té doby uplynuly, stáli spolu na divadelních prknech nespočetněkrát, ale málokdy měli k sobě tak blízko, jako když se na jevišti Městského divadla v Brně opět setkali a podivuhodně vytvarovali postavy dvou charakterově odlišných, zestárlých a štouravých vojenských veteránů – Freda Kowinského a Walta – ve výborné inscenaci komedie Stefana Vögela *Dobře rozehraná partie* (režie Stanislav Slovák).

Dufkova Freda zastihneme na počátku v neuklizeném bytě, kde se s pobrukováním melodie známé vojenské písně točí kolem šachovnice a hrou bez partnera se připravuje na šachovou partii. Sama píseň, jejíž dějiny sahají až před první světovou válku, má svoji symboliku, neboť je pevně spjatá z válečnými operacemi spojeneckých vojsk za druhé světové války. Šachový boj začne až přijde Fredův dlouholetý návštěvník Walt, kamarád-spolubojovník a pravidelný, leč i jediný šachový soupeř. Již v této chvíli plánuje jeho šachovou likvidaci, mluví o něm nelichotivě a začíná se rozpalovat, když na jeho hlavu snáší

Dufkův Fred, který ve spojeneckých řadách vyhrál válku, se totiž právě chystá do boje, a proto si musí útok naplánovat, musí vystrčit růžky svého sebevědomí, nesmí ztratit získanou převahu. To není jen sršatý zlý dědek, který na všechny kolem pouze stále vrčí a ponižuje je urážkami. Je to voják, z něhož armáda prosakuje nejen při černohumorném vtípkování a (s)prostolidové mluvě, ale i při jakémkoliv střetnutí, neboť jako válečník nepoznal ústup. Je to odjakživa vítězí hráč, jenž tím, že protivníka s převahou poráží, se zároveň baví. Pod svou drsnou slupku nechá nahlédnout jen výjimečně – to když si vzpomene na svou mrtvou ženu. Tehdy se vodopád jeho slov zarazí, oči zčervenají a vylhnou, protože se mu v nich zjevil obrázek jeho milované Marilyn.

Dokladem toho, že všechna střetnutí mu přináší vnitřní rozkoš, je čítit i na začátku slovní přestřelky při návštěvě syna. Samozřejmě, Fred ví, kdo je za dveřmi, ale vstup Leonarda oddalu-

Jaroslav Dufek
v komedii
Dobře rozehraná
partie,
režie:
Stano Slovák

**Zdena Herfortová
a Jaroslav Duřek
v komedii *Dobře rozehraná
partie*,
režie: Stano Slovák**

je jen proto, aby si dopřál drobnou zlomyslnou radost z toho, že nad ním zase vyhrál, když mu s potutelným údivem řekne: „Bylo otevřeno. Proč jsi nešel dál?“ Stálou převahu cítí i při otcovsko-synovské výměně názorů, protože své výčitky opírá o dávné, ale stále bolící zklamání z toho, že Leonard nikdy nic nevystudoval. Dokazuje, kolik má v sobě ještě sil, když si v rozhořelé hádce uděluje právo pohlavkovat své dospělé dítě aspoň ironickými šlehy. A když při chrlení výčitek a výtek vypadne na okamžik z tempa a na chvíli ztratí dech, pak s bojovou grimasou ve tváři dál setrvačností mele pantem naprázdno těsně před synovým obličejem. Tento Dufkúv Fred musí mít vždycky navrch, i kdyby měl duši vyplivnout. Ve své dobře propočítané bojové taktice pokračuje i při příchodu nové hospodyně.

Rosalindu hraje Zdena Herfortová jako postavu, která je pro tento „boj zblízka“ dobře připravená a vybavená. Ví přesně, co jí čeká a proti útokům volí zase svou taktiku mírné, ale pevné neústupnosti. Žádnou přemíru rozmáchlých gest, žádné nepřiměřené zesilování hlasu tato Rosalinda Zdeny Herfortové nepotřebuje. Ke všemu jí stačí hbitý pohyb, hbitý jazyk a ještě hbitější uvažování. Svým klidem, svou chytrostí a nadhledem získává jasnou převahu hned od začátku, když přebere Leonardovi jeho poučovatelské slovo a leccos mu naopak sama suverénně vysvětlí. Je zřejmé, že i ona je bojovnice, která nejenže výborně zná zbraně svého protějšku, ale dokonale a rychle se umí zorientovat i v nepřá-

telském terénu, takže šikovným pohybovým manévrem získá doposud blokované území kuchyně, kde může připravit první výrazný zásah nesmiřitelného protivníka – svou rajskou polévku. Po jejím ochutnání je zřejmé, že mezi poštekávajícím Freda a tuto dámu vstupuje náznak příměří – Rosalindin počátek budoucího vítězství. První dílčí výhra se v kultivovaném výrazu tváře distingované hospodyně odrazí jen v nenápadně se mihnoucím, jemném úsměvu.

Očekávaná návštěva, Walt Ladislava Lakomého, vstupuje jako příjemně naladěný hubený stařík, na němž je navzdory mírně nahrbené postavě jasně patrné, jaký to býval štíhlý elegant ve vojenské uniformě. Své rozpaky z toho, že špatně slyší, maskuje zpola rozpačtým úsměvem, ale je vidět, že k Fredovým pokynům, z nichž zaznívá i vítací připomínka – „zesíl si sluchadlo“ – je vstřícný a neurážlivý. Od počátku je jasné, že nikdy necítil nutnost udržet krok s Fredovým tempem a impulzivností, neboť jeho předností tkvěly v něčem jiném. Ladislav Lakomý hraje Walta jako postavu, jejíž mluva je tichá, pohyb pomalý, nejistý, přerušovaný přešlapáváním, které jakoby odráželo i Waltovy myšlenkové reakce, jež si občas i zdřímnou. Jeho senilita spojená se zapomináním je však zdánlivá, neboť svou věčnou paměť dovede dobře využít, je-li pro něho výhodné na něco si nevzpomenout. Při šachovém utkání trpělivě snáší Fredovo věčné popíchnutí, jímž mu dává najevo, že mu to myslí rychleji. Walt ví, že jejich partie je vlastně prastarou klukovskou hrou, při níž se vzájemně hecují, takže i jeho natvrdlá rozvláčnost se stává zbraní

**Ladislav Lakomý
v komedii
*Dobře rozehraná
partie*,
režie:
Stano Slovák**

**Jaroslav Dušek
a Hana Kovářiková
v komedii *Dobře rozehraná
partie*,
režie: Stano Slovák**

dým varováním, víme, že ti dva už by si více ublížit nedokázali. Oba vědí, že se vzájemně potřebují, pochopili, že jejich dávný přátelský svazek může chorobně vyhřezlé sebevědomí zranit, ale nemůže ho zabít. Tito dva staří dědci jsou krásně mladí, když oba okouzlení Rosalindou žárlivě po sobě loudí odpověď na otázku: „Spala u tebe?“ Slyšíte, kolik tihle přezrálí kluci mají v sobě ještě živoucích štáv?

Vedení Městského divadla Brno věnovalo postavou Rosalindy nejen krásný dárek skvělé herečce Zdeně Herfortové k jejím polookrouhlým narozeninám, ale rolemi Freda a Walta štědře odměnilo i Jaroslava Duška a Ladislava Lakomého, kteří tak mohli znovu prokázat, že jejich

proti štourajícimu soupeři. V mnoha vzájemných zlomyslnostech je tak vlastně cítit zasuté staré přátelství, jež Fred zastírá drsností a Walt zpomalenou chápavostí. To vše platí do chvíle, než Fred ve své ješitnosti zničí rozehranou šachovou partii. Lakomého Walt rázem ztratí svou zdánlivou naivitu. Najednou je to vnitřně tvrdý chlap, který nesnese nečistý boj, ale při své inteligenci se nesníží k hrubostem. Mlčky vstane, a tím ukončí svůj vztah se spolubojovníkem. Stále uměřený v pohybu, mluvě i gestu uděluje Fredovi ránu svou noblesou, s níž paličatě odchází.

Fred zásluhou Rosalindy prožije nedlouhý čas štěstí. Chytrá hospodyně pochopila, že jeho nejoblíbenější zábavou jsou bitvy, jichž se musí sama aktivně účastnit a klást při tom přiměřený odpor vedoucí postupně k vítězství. Dosáhla toho, že se jí protivník přizpůsobil a odložil chronické mrzoutství. Duškova postava dostala mladistvé vzezření, roztála ve stálém úsměvu a je plná ochoty. Jeho Fred se čile pohybuje, úslužně se točí kolem ženy a máje oči jen pro ni, málem tolik jako zamilovaný student. Když tento vztah zpřehráhá svými výpady syn Leonard a Rosalinda hrdě opouští dům, když pokus o smír se vstřícným Waltem zkrachuje na odhaleném podvodu, topí se Fred opět na dně samoty. Zhroucený v křesle se užírá vším, co se stalo, a již jen ze zvyku ňafá na novou mladičkou služku.

Nové setkání s Waltem přináší naději na urovnání vztahu, ale Fred má v sobě stále ještě příliš mnoho pýchy, než aby jasně přiznal vinu. Vytáčí se, zkouší hloupě blufovat, zdlouhavě se k omluvě prokoptává, až konečně zpod své natržené drsné slupky vysouká přiznání k vlastní nafoukanosti a zatracené hrdosti, která to všechno způsobila. Lakomého Walt to přijímá s klidnou velkorysostí a své vítězství slaví spíše uvnitř než navenek. I když poprvé z jeho úst zazní drsnější ohrazení „drž hubu, Frede“, které pokračuje tvr-

velké herectví nestárne, ale pouze krásně dozrává. Netřeba snad dodávat, že vynikající herecké výkony v inscenaci hry Stefana Vögla *Dobře rozehraná partie* v režii Stanislava Slováka jsou i nádherným dárkem pro vďečné diváky, kteří za ně při každé repríze nadšeně děkují.

Ivan Němec,
foto: jeř Kratochvíl

**Jaroslav Dušek a Zdena Herfortová
v komedii
Dobře rozehraná partie,
režie: Stano Slovák**

Koláž Petr Hloušek

MĚSÍČNÍ KÁMEN

V roce 2006 způsobila senzací na americkém knižním trhu kniha s názvem *The Book With No Name* (*Kniha beze jména* či *Kniha bez názvu*). Název je to poněkud podivný, u této zvláštnosti však nezůstalo – kromě názvu nemá kniha ani autora, ten se

PŘIPRAVUJEME

skrývá pod záhadným pseudonymem Bourbon Kid. Ani na tom však nebylo dost – magickým předmětem, o němž se (mimo jiné) v knize bojuje, je právě kniha bez názvu a bez autora. A tajemný muž v kápi, jehož tvář nikdy nikdo nespatří, neohrožený střelec, kterého všichni pronásledují a všichni se ho obávají, se nejmenuje jinak než právě Bourbon Kid!

Román vypráví spletitý příběh o drahokamu mimořádné hodnoty, zvaném Měsíční kámen, který je ukraden mírumilovnému mnišskému řádu Hubalů. Dvojice noviců tohoto řádu, Kyle a Peto, se jej vydávají nalézt, ale zjišťují, že stopy vedou do podivného, skrznaskrz hříšného a zkaženého mexického městečka Santa Mondega. V Santa Mondeze se setkávají s plejádou pozoruhodných postavíček – prodejným barmanem Sanchezem, nájemným zabijákem Elvisem, rváčem Jefem, znaveným de-

ktivem Somersem, mladým recepčním Dantem a jeho dívkou Kacy, wrestlingovou legendou Rodeo Rexem a mnoha dalšími. Postupně začne vyplývat, že Santa Mondega není běžným městem, ale spíše největším světovým sídlem nemrtvých neboli upírů. A právě ti usilují o to, aby prostřednictvím Měsíčního kamene ponořili Santa Mondegu do věčné tmy...

A to je jen začátek parodické, zábavné a nápadité divadelní podívané v duchu filmů Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze, jakými byly *Desperado*, *Od soumraku do úsvitu* či *Pulp Fiction*. Není divu, že román inspiroval trojici scenáristů Městského divadla Brno – **Petra Štěpána**, **Jana Šotkovského** a **Stanislava Slováka**. Podle Bourbon Kidova námětu sepsali pod názvem *Měsíční kámen* upírsko-gangsterskou komedii, která si pohrává s prvky thrilleru, akčního filmu, upírského hororu či westernu a kde se střetává asijské bojové umění šaolinských mnichů s proklaté rychlými pistolemi. Nejde o nic víc a o nic méně, než o okouzlenou, lehce parodickou poctu všem běčkovým a céčkovým žánrům a všem rozkošně pokleslým filmům (poctu, jakou byly třeba legendární české komedie *Limonádový Joe* či *Tajemství hradu v Karpatech*). A tě poskytuje bohem zapomenuté městečko kdesi v Mexiku, plné bizarních retro postavíček, více než úrodnou půdu.

Měsíční kámen se na prknech Městského divadla Brno objeví v režii **Stanislava Slováka**, na scéně **Jaroslava Milfajta**, s animacemi **Petra Hlouška**, v kostýmech **Andrey Kučerové**, s hudbou **Karla Albrechta**, v choreografii **Martina Packa** a v dramaturgii **Jana Šotkovského** a **Klary Latzkové**. Mnohých speciálních efektů, které budou v inscenaci k vidění, se podílejí tito specialisté – **Josef Jurásek** (zbraně), **Igor Maršálek** (bojová umění) a **Ivan Martinek** (pyrotechnika a postřely). V hlavních rolích uvidíte **Jana Mazáka** (Somers), **Petra Brychtu** (Jensen), **Michala Isteníka** (Dante), **Evelínu Kachlířovou** (Kacy), **Jaroslava Matějku** (Kyle), **Jakuba Przebindu** (Peto), **Erika Parduse** nebo **Tomáše Sagera** (Sanchez), **Martina Havelku** (Jefe), **Petra Štěpána** (Otec Tao) a mnohé další. **Premiéra inscenace se uskuteční na Činoherní scéně 9. dubna 2011.**

-jš-

STANO SLOVÁK

ČERT TĚ VEM

Stana Slovák není třeba představovat, a tak jen velmi krátce – Stano je Slovák nejen jménem, ale i duší. Narodil se v červenci 1977 v Nitře ve znamení Lva. Jelikož pochází z umělecké rodiny - jeho rodiči jsou vynikající herci Eva Matejková a Marián Slovák, divadlo má - jak se říká - v krvi. Už cestou z porodnice jej maminka přinesla ukázat do nedalekého divadla Andreja Bagára, kde vyrůstal. Ve třinácti letech se s rodiči přestěhoval do Bratislavy, deset let (od 6 do 16) hrál hokej (jak říká sport a umění jdou ruku v ruce), aby nakonec zjistil, že se chce věnovat naplno hlavně divadlu. Pak už vedla jeho cesta na JAMU a později do angažmá v Městském divadle Brno, kde se z něj díky obrovskému talentu a charismatu záhy stala jedna z nejvýraznějších a nejpopulárnějších osobností souboru. Jistě si vzpomenete na jeho skvělé herecké výkony ve hrách *West Side Story*, *Radúz a Mahulena*, *Babylon*, *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*), *Koločava*, *Cabaret*, *Máj*, *Cikáni jdou do nebe* a mnoha dalších. Výčet rolí by byl obrovský, ale mimo svého hereckého talentu na sebe v posledních letech Stano upoutal také jako režisér muziká-

lů Jánošík aneb Na skle malované (2008), *Sněhurka a sedm trpaslíků* (2008), *Mozart!* (2009) a činoher *Dokonalá svatba* (2010) a *Dobře rozehraná partie* (2010). Za své režie sklízí úspěchy u kritiky i diváků. V současné době zkouší hru *Měsíční kámen*, na jejíž dramtizaci se podílel společně s Janem Šotkovským a Petrem Štěpánem. A tak se náš rozhovor postupně stočil od rodiny až k nejnovější inscenaci *Měsíční kámen*.

Stano, pocházíte z umělecké rodiny a jste vlastně neustále obklopen skvělými herci – ať už rodiči, manželkou Markétou Sedláčkovou nebo sestrou Svetlanou, která má za sebou

S Hanou Kovářikovou v muzikálu *Cikáni jdou do nebe*, režie: Petr Kracik

velké herecké role – z nedávné doby např. skvěle ztvárnila titulní roli v oratoriu Arthura Honeggera Jana z Arku, předtím postavu Wendy v muzikálu Probuzení jara a nejnověji Velmu Kellyovou v Chicagu. Radíte jí v něčem a jste na ni hrdý?

Mám ze Svetlanky obrovskou radost, a nejen jako z herečky, ale hlavně proto, že jsme sourozenci. Jsem přesvědčen, že i přes desetiletý věkový rozdíl k sobě patříme a daří se nám být u sebe. Samozřejmě, občas něco může zaskřípat, ale to patří ke každému vztahu – i k tomu sourozeneckému.

Jaké to je stát se postupně z herce režisérem? A co je lepší? Být hercem nebo režisérem?

Úplně nejlepší je dělat v životě věci, které člověka baví. Mě baví divadlo z každého úhlu. I z toho hereckého, i z režijního.

Jak byste své režie charakterizoval – jaký jste režisér? Luboš Mareček v recenzi na Dobře rozehranou partii píše, že vaše režie je „naoko nepřítomná“ a že dokážete velmi přesně vypointovat jednotlivé herecké výkony. Celek pak působí jako hodinový stroj, kde do sebe vše naprosto přesně zapadá, takže lze říci, že sloužíte pokorně dramatickému textu – souhlasíte s tím?

Nechtěl bych se dostat do stavu, abych musel sám sebe charakterizovat. Samozřejmě, přemýšlím o naší práci a snažím se o objektivní sebereflexi. Kolonky, posudky, odsudky, či jiné kategorizace nechávám s radostí na ostatních. Zajímá mě autor a jeho text v souladu s hereckou prací, a ne prapodivné překrucování významů halící se do vznešené masky avantgardy, postmoderny, či dokonce režijního výkladu. Někdo se v Shakespearovi vyžívá v hektolitrech krvi a mrtvolách, mě na básníkovi baví Život a Láska.

Jaký tedy máte názor na režiséry, kteří do inscenace vnášejí skutečnosti, které v originálním textu vůbec nejsou a vytvářejí tak zcela nové kontexty?

Vždy je důležitá míra oněch skutečností. Ale ne vždy je lehké tuto míru objevit.

Máte nějaký režijní vzor? A kdo se podílel na formování vaší režisérské osobnosti?

Jsem „pozorovač.“ Každý z režisérů, se kterými jsem mohl pracovat anebo je pozorovat při práci, mi dal mnoho podnětů k přemýšlení. Snažím se rozpoznávat a zužitkovat dobré rady a na ty špatné rád a rychle zapomínám.

Představme čtenářům nejprve knihu Měsíční kámen, z níž dramaturgie vychází. Po svém vydání v roce 2008 se stala bestsellerem, jak si to vysvětlujete a co vás na tomto příběhu zaujalo natolik, že jste se společně s Janem Šotkovským a Petrem Štěpánem rozhodli přepracovat jej do divadelní podoby?

Román Měsíční kámen je roztomilý smyšlený příběh o nejhříšnějším městě na světě, o panop-

**S Radkou Coufalovou
v muzikálu Peklo,
režie: Stanislav Moša**

Obdarujte své blízké zážitkem, který si mohou sami napláňovat.

Dárkové poukázky na představení Činoherní či Hudební scény Městského divadla Brno jsou v hodnotě 500,- Kč a k dostání na všech našich pokladnách.

www.mdb.cz

*V muzikálu **Peklo**,
režie: Stanislav Moša*

titku podvodníků, podvodničků, grázlů, větších grázlů, vrahů, wrestlingových rváčů, tichomořských mnichů, upírů, samotného Pána Temnot, ale i chytrém popisu věčného boje Dobra se Zlem. A to vše ve velmi netradičním, mnohdy až extravagantním žánru upírsko-gangstersko-westernové komedie.

Jak spolupráce probíhala, je obohacující nebo naopak limitující podíli-li se na dramatizaci více autorů, přece jen, každý má jiný názor a sladit všechny dohromady může být dost obtížné...

Obtížné to jistě je. Ale ne natolik, abychom se s Honzou Šotkovským a Petrem Stěpanem nebyli schopni domluvit. Navíc, není to naše první autorská spolupráce. (pozn. red. stejná autorská trojice společně s Karlem Cónem je podepsaná

pod úspěšným muzikálem *Sněhurka a sedm trpaslíků*)

Co vlastně ten Měsíční kámen je? Podle ezoteriky má řadu blahodárně působících vlastností – např. tiší nejistotu a starosti, posiluje schopnosti svého nositele, otevírá vnitřní bohatství osobních pocitů a mnoho dalších...

Měsíční Kámen je v přeneseném významu to, co chceme mít všichni, ale ne všichni s tím umíme zacházet.

V podtitulu nese hra označení upířská komedie, která se odehrává v kovbojském prostředí – konkrétně v Mexiku, co vy a žánr western – máte nějaký oblíbený film?

Mám rád dobré filmy, bez ohledu na žánr. Co je dobré, není špatné. A co se týká westernů, myslím, že každý kluk obdivoval Sama Hawkinse, Old Shatterhanda, či Vinnetoua.

Ve 20. letech se zrodil fenomén hororových filmů snímkem *Upír Nosferatu*, bít se v kině bylo tehdy velmi moderní. Jaká je tato divadelní hra, budou se diváci také trochu bít?

Věřím, že se budou naši diváci hlavně výborně bavit, protože jde především o skvělou komedii, která svým způsobem parafrázuje právě tradici hororů a westernů. No a bít by se trochu taky mohli...

Jedná se o předposlední premiéru této sezony, co divákům tato inscenace nabídne, proč by se na ni měli určitě vydat?

Naší velkou ambicí je nabídnout divákům chytrý, trochu crazy divadelní kus, který svými žánrově osobitými prostředky a výbornými hereckými výkony dovede vypovědět i něco málo o tom, jací, pevně v to věřím, nejsme a nikdy nebudeme.

Děkuji za rozhovor. A přeji hodně úspěchů!

*Beatrix Křížová,
foto jeř Kratochvil*

*S Hanou Kratochvilovou
a Jitkou Malčíkovou
v koncertním představení
Magical Broadway,
režie: Stanislav Moša*

SE VŠEMI PŘÁTELI, KOUZLY A SLADKÝMI LEKTVARY
SE NÁM 17. DUBNA NA HUDEBNÍ SCÉNU VRACÍ
NEPŘEKONATELNÁ A MILÁ

MARY POPPINS

MARY POPPINS

MARY
POPPINS

MARY
POPPINS

ČESKÝ ROZHLAS

Hostem režiséra
a ředitele Městského divadla Brno
Stanislava Moši byla 14. 3. 2011
při jeho pravidelném pondělním
setkávání s osobnostmi Brna
v Nočním Mikrofóru
na stanici ČRo 2 Praha
herečka Alena Antalová

Bourbon Kid, Petr Štěpán, Jan Šotkovský, Stano Slovák:
MĚSÍČNÍ KÁMEN

*upírsko-gangsterská komedie
světová premiéra*

Dramatizace kouzelně senzačního románu neznámého amerického autora, (ne že málo známého, ale vůbec neznámého – obecně se neví, kdo je skutečným autorem), ukryvajících se pod tajemným pseudonymem Bourbon Kid, (v angličtině nese i samotný román záhadný název *Kniha beze jména*), je z mnoha důvodů pozoruhodná. Román vypráví spleť příběhů o drahokamu mimořádné hodnoty, který může svému majiteli zaručit nesmrtelnost a který je ukraden mirumolvnému mnišskému řádu Hubalů. Ti se jej vydávají nalézt, ale zjišťují, že stopy vedou do podivného, skrznaskrz hrůšného a zkaženého mexického městečka Santa Moniega. A to je jen začátek parodiické, zábavné a nápadité divadelní podívané v duchu filmu Quentina Tarantina či Roberta Rodrigueze, která si pohrává s prvky thrilleru, akčního filmu, upířského hororu či westernu a kde se střetává asijské bojové umění šao-línských mnichů s proklatě rychlými pistolemi – koho jiného než neporazitelného pistolníka Bourbona Kida! Dramatizace románu se ujme autorský tandem Jan Šotkovský a Stano Slovák.

režie: Stano Slovák

hraji: Petr Brychta, Jan Mazák, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Jakub Przebinda, Michal Istenik, Evelina Kachlířová, Erik Pardus nebo Tomáš Sagher, Martin Havelka, Marta Prokopová, Igor Ondříček, Rastislav Gajdoš, Ladislav Kolář, Ján Jackuliak, Zdeněk Junák, Lucie Zedníčková, Jakub Uličník a další.

nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odkryje utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se právě ona stane tou dámost, o níž se v této partii hraje.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Dufek, Ladislav Lakomý, Viktor Skála, Hana Kovářiková

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone:

SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORĚ)

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Je to neuvěřitelné, ale zmíněný film se poprvé promítal před padesáti lety, v roce 1959.

Dva chudí muzikanti se náhodou připlouto do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty stává jedinečnou příležitostí, jak zmizet z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení zažívají bezpečet komických situací, a aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamílují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlujících hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Mária Lalková nebo Ivana Skálová, Petr Štěpán nebo Roman Voitek, Milan Němec nebo Aleš Stanina, Lenka Janíková nebo Pavla Vítázková, Michal Istenik, Jan Apolenář nebo Jan Mazák, Tomáš Sagher a další.

Sofokles: **OIDIPUS KRÁL**

Geniální dílo z doby před dvěma a půl tisíci lety bývá pokládáno za nejdokonalejší antickou tragédii vůbec a tvoří jeden z vrcholů světového dramatu všech dob: plokrevně vášnivý a vpravdě nadčasový příběh o zločinu a trestu, vině, sebepoznání a odpovědnosti nabízející mimořádně herecké příležitosti. Thébský vladař Oidipus pátrá po příčině, pro kterou Théby sužuje mor; podle dálské věšty jde o boží trest za nepotrestanou vraždu předchozího krále Laia. Oidipus, rozhodnutý odhalit pravdu a vykonat pomstu, objevuje krutou minulost a při jejím poznání prohlédnuv a poznav pravdu, sám oslepne. Příběh Oidipa je příběhem o síle osudu, naplňujícího se právě skrze skutky, jimiž se mu lidé snaží vyhnout. Příběhem jedince, který platí za zločin proti řádu, ačkoli tento zločin spáchal nejen nevědomky, ale dokonce proti racionální vůli své i všech ostatních zúčastněných. *Oidipus král* však není pouze dramatickou analýzou individuálního svědomí, obsahuje i úžasný sociální rozměr. Trebaže byl ústřední a prvotní zločin spáchán bezděky, stal se reálným narušením rovnováhy řádu světa. A je neoddolnou povinností Oidipa jako vladaře, tuto rovnováhu opět nastolit, a to i za cenu sebezníčení. Sofokles vytvořil věčně naléhavé rezonující drama o dialektice života člověka a univerza, které může být vůči jedinci nesmírně kruté, nikdy se však nesmí stát panstvím náhody a zvěle.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jirí Mach, Ivana Vaňková, Viktor Skála, Josef Jurásek, Jan Mazák, Michal Istenik, Jaroslav Matějka, Zdeněk Bureš, Miroslava Kolářová, Irena Konvalinová, Kateřina Krejčová, Tereza Martinová, Martina Křížka, Karel Škarka, Jakub Uličník a další.

H U D E B N Í S C Ě N A

John Kander, Fred Ebb a Bob Fosse: **CHICAGO**

Muzikál *Chicago* má všechno, co činí broadwayské produkce výjimečnými – pohádkový příběh o slávě, štěstí, kráse, bohatství a lásčáku, to vše propojeno nesmrtelnými hity doprovázenými dech beroucími tanečními čísly. Bylo jen otázkou času, kdy se toto fenomenální dílo vrátí na naše jeviště. Jeho česká premiéra se totiž konala právě v Divadle pražské Městské v roce 1978, tedy tři roky po své americké premiéře.

Satirický muzikál, kritizující zkorumpovanou a zločinnou a jazzem prochnutou společnost dvacátých let v Chicagu podle hry Maurine Dallas Watkinsové napsali Bob Fosse a Fred Ebb s hudbou Johna Kandra. Hlavní postavy, vražedkyně a po slávě toužící krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová se setkávají v ženské věznici a s pomocí proslulého advokáta Billyho Flynnna všemi (především ženskými) zbraněmi zde bojují o přední stránky novin a titul „vražedkyně týdne“.

Jiskřivé napětí, humorná nadsázka i mrazivá atmosféra v muzikálu plném jazzu!

Režie: Stanislav Moša

HRAJEME

Robin Hawdon: **DOKONALÁ SVATBA**

Svatební obřad a chvíle před ním jsou obvykle situací, kdy se lámu životní osudy. Tak je to i v jedné z nejlépe napsaných komedií současnosti. Bill s Ráchel jsou šťastní. Bill s Ráchel se budou brát. Obja se na svatbu velice těší. I Tom, Billův svědek, se těší. I Ráchelini rodiče se těší. A krásné svatební apartmá je pronajato... Jenže ráno před svatbou se Bill probudí v posteli po noci, kterou si nepamatuje, s dívkou, kterou si nepamatuje a navíc si ani nepamatuje, co se mezi nimi dělo – a dívka říká, že leccos. Nezbyvá než jí okamžitě ukrýt do koupelny a za vydatné pomoci svědka Toma a nebohé, do věci omylem zapletené pokojské Julie, se pokusit vše utajit před nevěstou a její matkou, zatímco na radost pijící otec začíná působit hotelové obsluze mírné komplikace. Vše se navíc definitivně zaplete ve chvíli, kdy Tom zjistí, která to dívka s Billem strávila noc. Vše v této komedii změní, lži a nedorozumění spěje k nevyhnutelné katastrofě, která se nakonec ukáže paradoxně být tím nejšťastnějším řešením. Skvostná klasická situáční komedie zkušeného britského dramatika Robina Hawdona obletěla od své premiéry v roce 1994 jeviště celé Evropy...

Režie: Stano Slovák

Hrají: Lenka Janíková, Milan Němec, Petr Štěpán, Hana Holířová, Lucie Zedníčková, Irena Konvalinová, Zdeněk Bureš.

Stefan Vögel: **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjit takřka s nikým, kromě starého kamaráda Walta, který k němu každý čtvrtěk už po třicet let přichází na partii šáchu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal – až na hospodyně, které mu stále přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti nikdy nevydrží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život otřese v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morosovitostí zkrátka nesmíří a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ono se to snad Fredovi

DUBEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.4.	pátek 19.00	Robin Hawdon Dokonalá svatba	zakoupeno
2.4.	sobota 19.30	Jaroslav Žák, Hana Burešová Skola základ života	A6
3.4.	neděle 19.30	Jaroslav Žák, Hana Burešová Skola základ života	
8.4.	pátek 14.00	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	veř. generálka
8.4.	pátek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	A5
9.4.	sobota 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	premiéra, P
10.4.	neděle 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	premiéra
11.4.	pondělí 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	
12.4.	úterý 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	A2
14.4.	čtvrtek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB4
15.4.	pátek 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB5
16.4.	sobota 19.30	J. Styne, B. Merrill, P. Stone Sugar! (Někdo to rád horké)	AB6
17.4.	neděle 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	
19.4.	úterý 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	C2
20.4.	středa 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	AB3
21.4.	čtvrtek 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	C4
22.4.	pátek 19.30	Stefan Vogel Dobře rozehraná partie	
23.4.	sobota 19.30	Sofokles Oidipus král	A6
26.4.	úterý 19.30	Sofokles Oidipus král	E2
28.4.	čtvrtek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	A4
29.4.	pátek 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	C5
30.4.	sobota 19.30	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák Měsíční kámen	AB6

ZÁJEZDY: 12. dubna hostuje Městské divadlo Brno s muzikálem *Jesus Christ Superstar* ve Wolfsburgu, 14. a 15. 4. s koncertním představením *Golden Broadway* ve Wittenau, 18. 4. s muzikálem *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* v Hradci Králové a 27. 4. s komedií *Charleyova teta* v Bratislavě.

HUDEBNÍ SCÉNA

1.4.	pátek 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	A5/AB5
2.4.	sobota 15.00	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
2.4.	sobota 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
3.4.	neděle 15.00	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
3.4.	neděle 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
4.4.	pondělí 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
5.4.	úterý 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	A2/AB2
6.4.	středa 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
7.4.	čtvrtek 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
8.4.	pátek 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	C5/E5
9.4.	sobota 15.00	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
9.4.	sobota 19.30	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
10.4.	neděle 18.00	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse Chicago	
14.4.	čtvrtek 19.30	Dmitry Baevsky Quartet featuring Joe Cohn (RUS/USA/CZ/ISK) Carla Cook Quartet (USA)	
17.4.	neděle 15.00	KONCERT JAZZOVÝCH HVĚZD P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
17.4.	neděle 19.30	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
18.4.	pondělí 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
19.4.	úterý 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
20.4.	středa 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
21.4.	čtvrtek 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
22.4.	pátek 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
23.4.	sobota 15.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
23.4.	sobota 19.30	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
24.4.	neděle 15.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
24.4.	neděle 19.30	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
26.4.	úterý 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
27.4.	středa 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
28.4.	čtvrtek 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
29.4.	pátek 18.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
30.4.	sobota 15.00	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	
30.4.	sobota 19.30	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe Mary Poppins	

KVĚTEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.5.	neděle	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	E7
19.30		Měsíční kámen	
2.5.	pondělí	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB1
19.30		Měsíční kámen	
3.5.	úterý	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A2
19.30		Měsíční kámen	
5.5.	čtvrtek	Jean Anouilh	R2011
19.30		Becket aneb Čest boží	
6.5.	pátek	Stefan Vogel	
19.30		Dobře rozehraná partie	
9.5.	pondělí	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A1
19.30		Měsíční kámen	
10.5.	úterý	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB2
19.30		Měsíční kámen	
11.5.	středa	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	A3
19.30		Měsíční kámen	
12.5.	čtvrtek	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB4
19.30		Měsíční kámen	
13.5.	pátek	Stefan Vogel	A5
19.30		Dobře rozehraná partie	
14.5.	sobota	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	A6
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
15.5.	neděle	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
15.00, 19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
16.5.	pondělí	Brandon Thomas	
19.30		Charleyova teta	
17.5.	úterý	I. Olbracht, P. Ulrych, S. Moša	
19.30		Koločava	
18.5.	středa	I. Olbracht, P. Ulrych, S. Moša	
19.30		Koločava	
19.5.	čtvrtek	Georges Feydeau	
19.30		Brouk v hlavě	
20.5.	pátek	Georges Feydeau	
19.30		Brouk v hlavě	
22.5.	neděle	Robin Hawdon	X2011
19.30		Dokonalá svatba	
23.5.	pondělí	Robin Hawdon	Z2011
19.30		Dokonalá svatba	
24.5.	úterý	Robin Hawdon	T2011
19.30		Dokonalá svatba	
25.5.	středa	Stefan Vogel	A3
19.30		Dobře rozehraná partie	
26.5.	čtvrtek	Robin Hawdon	
19.30		Dokonalá svatba	
27.5.	pátek	B. Kid, P. Štěpán, J. Šotkovský, S. Slovák	AB5
19.30		Měsíční kámen	

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

29.5.	neděle	Peter Brook a Marie-Hélène Estienne
20.30		Warum, Warum
30.5.	pondělí	Schauspielhauses Zürich v koprodukcii s Teatro Garibaldi di Palermo / Bart Production s.á.r.l.
16.00		Sny svatojánských nocí
31.5.	úterý	Městské divadlo Brno
16.00		Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone
		Sugar! (Někdo to rád horké)
		Městské divadlo Brno

HUDEBNÍ SCÉNA

1.5.	neděle	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
15.00		Mary Poppins	
1.5.	neděle	P.L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
19.30		Mary Poppins	
7.5.	sobota	Steven Sater, Duncan Sheik	
18.00		Probuzení jara	
8.5.	neděle	Steven Sater, Duncan Sheik	
18.00		Probuzení jara	
13.5.	pátek	Slavnostní koncert k šedesátinám Zdenka Merty	
19.30		Mertoviny	
20.5.	pátek	Howard Ashman, Alan Menken	veřejná generálka
14.00		Kvítek z horruu	
20.5.	pátek	Howard Ashman, Alan Menken	C5/E5
19.30		Kvítek z horruu	
21.5.	sobota	Howard Ashman, Alan Menken	premiéra, P
19.30		Kvítek z horruu	
22.5.	neděle	Howard Ashman, Alan Menken	D/E7
19.30		Kvítek z horruu	
23.5.	pondělí	Howard Ashman, Alan Menken	A1/AB1
19.30		Kvítek z horruu	
24.5.	úterý	Howard Ashman, Alan Menken	C2/E2
19.30		Kvítek z horruu	
25.5.	středa	Howard Ashman, Alan Menken	
19.30		Kvítek z horruu	
26.5.	čtvrtek	Howard Ashman, Alan Menken	C4
19.30		Kvítek z horruu	
27.5.	pátek	Howard Ashman, Alan Menken	
19.30		Kvítek z horruu	

V RÁMCI FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2011

28.5.	sobota	Jevištní koláž na motivy her Williama Shakespeara
19.30		Sen noci shakespeareovské
		Městské divadlo Brno, Národní divadlo Brno,
		Divadlo Husa na provázku, Ha Divadlo, LD Radost,
		Divadelní fakulta JAMU, Divadlo Polárka,
		Burantear
		Hraje se na Špilberku
		William Shakespeare
29.5.	neděle	Sen noci svatojánské
18.00		Teatr Polski Wrocław
30.5.	pondělí	Umberto Eco
18.00		Jméno růže
		Městské divadlo Brno

ZÁJEZDY: 4. května hostuje Městské divadlo Brno s muzikálem *West Side Story* v Trutnově, 7. a 8. 5. s rockovou operou *Jesus Christ Superstar* v německém Landstuhlu a Germeringu.

Hraji: Svetlana Slovákova nebo Ivana Vaňková, Radka Coufalová nebo Ivana Skálková, Petr Gazdík nebo Dušan Vítázek, Milan Němec nebo Lukáš Vlček, Jana Antalová nebo Markéta

HRAJEME

Sedláčková, Vojtěch Blahuta nebo Karel Škarka, Hana Holíšová nebo Mária Lalková, Eva Jedličková nebo Hana Kovářková, Lenka Janíková nebo Veronika Kloubová, Andrea Březinová nebo Johana Gazdíkova, Jiří Mach nebo Aleš Slanina a další

**14. 4. 2011 ve 20.00 hodin na Hudební scéně
Dmitry Baevsky Quartet featuring Joe Cohn
(RUS/USA/CZ/SK)**

Carla Cook Quartet (USA)
koncert jazzových hvězd

uvádí JAZZFESTBRNO 2011

ve spolupráci s festivalem

RUSKÁ KULTURA V ČESKÉ REPUBLICE 2011

Dmitry Baevsky Quartet featuring Joe Cohn

Dmitry Baevsky – alt saxofon, Joe Cohn - kytara, Tomáš Baroš – kontrabas, Marián Sevcík – bicí

Přestože dosáhl saxofonista Dmitry Baevsky věhlasu v rodném Petrohradě už v patnácti letech, namísto klidného vedení se na vlně popularity ovšem zvořil cestu složitější, ale hodnotnější a za nový hudební domov si zvolil New York City. Brzy si získal respekt tamější muzikantské obce, především díky neskonale virtuózní a smyslu pro swing. Na své debutové album *Introducing Dmitry Baevsky* si přizval mistry svých nástrojů Cedara Waltona, Jimmyho Cobba a Johana Webbera. Další nahrávka *Some Other Spring* následovala v roce 2009 a Ioní nahrál pro Sharp Nine Records album *Down With It*. Dmitrijev dvorní doprovodce, kytarista Joe Cohn, byl pro jazzovou řeholi předurčen už od narození, vyrůstal totiž v hudbu nasyceném prostředí. Joe je symen legendárního saxofonisty Ala Cohna a zpěvačky Marilyn Moore, není proto divu, že velmi brzy dorostl v jednoho z nejobdivovanějších jazzových kytaristů. Joe se díky svému respektu k jazzové tradici stal jedním z nositelů bebopového odkazu. Společná hudební historie Dmitrije Baevského a Joe Cohna je zachycena i na výtečné Cohnově desce *Restless*.

Tradiční součástí kapel festivalové „ruské“ série je domácí rytmika Tomáš Baroš – Marián Sevcík. A není divu. Mezi zdejšími muzikanty mladší generace jen těžko nalezneme někoho, kdo by byl jazzovým virem nakažen víc.

Carla Cook Quartet

Carla Cook – zpěv, Bruce Barth – klavír, Lonnie Plaxico – kontrabas, Bruce Cox – bicí

Carla Cook je zpěvačkou a skladatelkou, její dokáže nádherně zazpívat standard, ale tím pro ni jazz nekončí. Jazzový život dokáže vdechnout i skladbám autorů s jazzovým světem málokdy spojovaným. Písníčkám, o kterých byste si ani ve snu nemysleli, že by mohly být interpretovány jazzově. V repertoáru Carly Cook najdete prvky rhythm and blues, evropské klasické hudby, Motownu, blues či gospelu. V roce 1999 debutovala Cook album *It's All About Love*. To skládilo nejen hromadu příznivých kritik, ale především nominaci na cenu Grammy za nejlepší pěvecký výkon. Cook následně dostala i the AFIM Indie Award for Best Jazz Vocal v roce 2000. Ten samý rok natočila další album s názvem *Dem Bones* a v roce 2002 pak *Simply Natural* (obě pro MAXJAZZ). Ne každý umělec si může dovolit nejlepší spolupráce i na turné, ale Carla Cook patří mezi vyvolené, kteří si jazzovou smetanku zvoří nejen na nahrávky. Jak baskista Lonnie Plaxico, tak pianista Bruce Barth jsou dobře známí svými dlouhodobou spoluprací se zpěvačkami (Plaxico předváděl s Cassandrou Wilson). Bubeník Bruce Cox je zase oblíbenecem jazzových legend Stanleyho Turrentina a Sonnyho Rollina a třináct let strávil ve funkové mašině Freda Wesleyho. Hudebně více otevřený, flexibilní a zkušenější spolupráce by Carla Cook hledala těžko. Navíc se nikdo z nich neboují riskovat a risk je přece kořenem jaxu...

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman, Julian Fellowes, George Stiles, Anthony Drewe

MARY POPPINS

Městské divadlo Brno přichází ve spolupráci s Cameron Mackintosh Ltd. a produkci Walt Disney s rodinným muzikálem *Mary Poppins*, českým divákům známým v první řadě díky divadelnímu remaku proslulého filmu z roku 1964, ovláčeného pěti Oscary. Ten vznikl na motivy dětských knížek známé anglické autorky P. L. Traversové.

Náš příběh se odehrává v Londýně konce 19. století a jeho hrdinkou je originální vychovatelka Mary Poppinsová, která se zjeví na přání malých dětí Banksových, jimž rodiče nevěnují příliš pozornosti. Tato dokonalá vychovatelka disponující kouzelnými dovednostmi prozáří jejich dětský svět hravostí, svobodou a fantazií a zcela převrátí přísný řád Banksovy domu natolik, že nakonec dokáže proměnit i samotné rodiče. Protože jak říká sama Mary: „Stačí jen chtít a rázem vše je možné!“

Největší muzikálový producent všech dob, sir Cameron Mackintosh, čekal na možnost převedení filmové verze do divadelní podoby celých 40 let. Zcela jedinečnou divadelní show doplnil novými písněmi a vytvořil na jeho základě mimořádně výpravnou podívanou, která sklízí úspěchy v Londýně i na Broadwayi.

Městské divadlo Brno se díky svému světovému renomé stalo teprve 6. divadlem světa, kterému byla pro uvádění tohoto úžasného muzikálu exkluzivně povolena licence.

Režie inscenace se chopil Petr Gazdík, držitel Ceny Thálie za rok 2010. Choreografie se ujala Lucie Holánková, scénografie je dílem Petra Hlouška. Těšit se lze na strhující hudební show plnou magie, náročná tanecní a stepařská čísla a samozřejmě na úžasně představitelky titulu role: Alenu Antalovou, Radku Coufalovou či Johana Gazdíkova.

Dále hraji: Dušan Vítázek nebo Denny Ratajský, Martin Havelka nebo Milan Němec, Jana Musilová nebo Markéta Sedláčková, Zdena Herfortová nebo Monika Světicová, Tomáš Sagher nebo Lukáš Vlček, Ladislav Kolář nebo Karel Mišurec a další.

PREMIÉRA – KVĚTEN

Howard Ashman, Alan Menken:

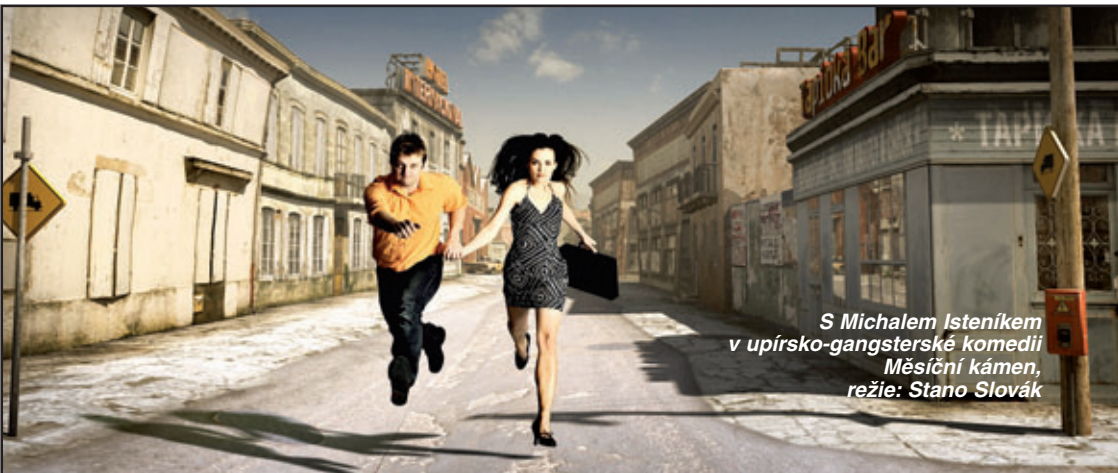
KVĚTEK Z HORRORU

muzikálová komedie

Květinářství pana Mushmana je zapadlý krámeček, kam málokdy zavítá zákazník. I proto je jeho majitel nevrlý a málokdy se usměje na své dva pomocníky – zbrklého naivu Seymoura a sladkou, životem pronásledovanou Audrey. Vše se však změní, když Seymour jednoho dne, právě během zatmění slunce, koupí v jednom exotickém obchodě zvláštní rostlinu, Rostlinu, kterou ještě nikdy neviděl, jejíž jméno nenalezl v žádných moudrých knihách, rostlinu, jejíž zavíná změnu v životě všech přítomných. Seymour ji pojmenuje Audrey 2, na počest dívky, s níž se denně setkává a kterou platonicky miluje, která však chodí se sadistickým stomatologem Orinam. Stačí malá chvílka, kdy se ve výloze květinářství tato zvláštní rostlina objeví a rázem se dveře obchodu netrhnou. Každý kolemjdoucí si chce květinu, která vypadá trochu jako avokádo a trochu jako masožravka prohlédnout. Pokladna se začíná plnit, ale Audrey 2 začíná vadnout, dokud Seymour náhodou nepřejde na to, po jaké vůli jeho kytička touží. Lidská krev! Seymour pro ni začne shánět potravu, května roste, celý svět se o zvláštní rostlinu zajímá, její majitel se stává slavnou osobností a snaží se tajit, jakou příseru vlastně vypěstoval.

Muzikálovou černou komedii *Květek z horroru* vytvořili Howard Ashman (libreto) a Alan Menken (hudba) podle nízkorozpočtového amerického filmu z roku 1966, kde brutálně zubař hrál jako jednu ze svých prvních rolí Jack Nicholson. Autoři příběh upravili, připsali rock'n'rollovou hudbu ve stylu 60. let a uvedli v roce 1982 na off-Broadway. Od té doby se muzikál proslavil po celém světě a v roce 1986 se dočkal i své vlastní, Oskary oceněné, filmové verze v režii Franka Oz. Režie: Petr Gazdík

*S Michalem Isteníkem
v upírsko-gangsterské komedii
Měsíční kámen,
režie: Stano Slovák*

Evelína Kachlířová

Příjemnou mladou dámu, o které je řeč, jsme na jevišti Městského divadla Brno nějaký čas neviděli, protože se jí narodil Toniček. Zapomenout na její výraznou okatou tvář nelze,

RODINNÉ STŘÍBRO

vždyť vytvořila již dlouhou řadu rolí. Rozhodně již patří do rodinného stříbra zdejšího stánku Thálie. Nápadné je také její křestní jméno Evelína. Ale, jak ostatně dál sama říká, vlastně ve skutečnosti není, ale ráda je používá. Není to ani umělecký pseudonym, prý se na takovou hvězdu necítí. V divadle a pro diváky však zůstává Evelína, za svobodna Jirková, nyní je Davidova. Totiž vzala si šéfa osvětlovačů Davida Kachlíře, takže celým jménem Evelína Kachlířová. Z jejich rolí a pro diváky však připomenou: Beatrice Rasponi (*Sluha dvou pánů*), Rusalina (*Cikáni jdou do nebe*), Chava (*Šumař na střeše*), Čára (*West Side Story*). V nejnovější inscenaci Měsíční kámen, jejíž premiéra nese datum 9. dubna 2011, vytváří jednu z nejvýraznějších postav - Kacy. Je to její první role po prvním mateřství.

Je to pro vás čest být zařazena do rubriky Rodinné stříbro?

Je to pro mě čest, jistě (smích). Ale hlavně je mi ctí, že můžu pracovat v tomto divadle s opravdovou partou kamarádů. Tím, že jsem přišla z Krkonoš, znám převážně jen lidi ze školy, potažmo z divadla. Jako parta fungujeme výborně, třeba zrovna dneska je u nás dámská jízda.

Krkonoše, to znamená lyžování, sport...

...určitě, narodila jsem se a celých 18 let žila ve Vrchlabí, od čtyř let jsem dělala závodně sportovní gymnastiku, zároveň běh na lyžích, mimo jiné tanec, u kterého jsem nakonec zůstala.

Jirka, Vrchlabí, to mi připomíná motokros.

Máte s tím něco společného?

Ano, můj tatínek Miroslav Jirka byl vynikajícím reprezentantem v motokrosu a zrovna tak můj strýc František Jirka, který byl dokonce členem družstva, jež získalo stříbrnou medaili na mistrovství světa, tuším v roce 1977. Jsem na ně patřičně pyšná!!! Vůně spáleného benzínu mě vždycky vrátí do dětství.

A co umělecké vloh v rodině?

Dědeček z mamčininy strany byl ochotníkem. I maminka mě nedávno pobavila svým výkonem z ochotnického představení, které si dodnes pamatuje slovo od slova a navíc krásně zpívá, takže asi odtud vítr vane...

Nejste první z uměleckého kolektivu, kdo spontánně chválí zdejší výbornou partu. V jiných divadlech to tak není?

Nevím. Naše „dámské jízdy“ mluví za vše...

Jaká je role Kacy, kterou ztvárníte?

Je moje a jaká bude, tak to se teprve uvidí. Pro mě je to po dlouhé době první zkoušení a díky laskavému přístupu režiséra Stanka Slováka je mi v této roli dobře. Zatím si s Kacy sedíme, ale co je nejdůležitější, hrozně mě to baví. (Rozho-

**S Tomášem Sagherem
a Viktorém Skálou
v muzikálu
Magická flétna
režie: Zdenek Plachý**

vor vznikal zhruba měsíc před premiérou - pozn. Dokořanu.)

O románu Měsíční kámen jsem si přečetl na internetu mj. to, že momentálně není na skladě, byl vyprodán. Asi je dobrý. Děj románu i dramatisace se odehrává v hřišném a zkaženém mexickém městečku Santa Mondegga. Je vaše postava také taková?

S Michalem Istenikem, který hraje postavu Danteho, tvoříme pár. Nejsme žádní svatoušci, ale ani hřišní a zkažení. On je recepční, ona pokojská, která taky občas něco ukradne a protože se jí povede vlastně úplnou náhodou ukrást právě Měsíční kámen, tak jsme to, dá se říct, my dva, kteří posouváme děj. To jest z mého pohledu. Kdybyste se zeptal kteréhokoliv kolegy, tak vám odpoví, že právě jeho postava je nositelem děje a má pravdu. Obecně platí, že není malých rolí, ale tady to platí tuplem... Zkrátka, tady jsou všechny role hlavní.

Kacy žije v docela drsném prostředí, úvahy o spojitosti s naší současností nechme divákům a kritikům. Zeptám se jen, zdali se uvnitř s jednáním Kacy ztotožňujete, či nikoli. Věřím, že kdybych žila v takových podmínkách a ocitala se ve stejných situacích, byla bych taky taková. Myslím, že chování Kacy je přirozené. Musí někdy kličkovat a použít ženské zbraně, když je nejhůř, například když má pistoli u hlavy - jako že má.

Jako členka muzikálového souboru hrajete v činohře. Zaspíváte?

Nezaspívám, ale těším se na song, který bude zpívat Marta Prokopová jako Jessika.

Jak se vám pracuje s režisérem Stano Slovákem a jeho asistentem Petrem Štěpánem?

Práce je to velmi příjemná, uvolněná, vztahy kamarádské, kluci se doplňují, připomínky jsou inspirativní a trefné, přesné, což je pro mě strašně důležité. U Stana jsem hrála před třemi roky v jeho režisérské prvotině, jazzrockovém lidovém muzikálu *Jánošík aneb Na skle malované*, byla jsem jednou z dívek a moc ráda na to vzpomínám. **Pojďme ještě více zpět proti času - kudy ved-**

la vaše cesta z Vrchlabí do Brna?

Moje cesta vedla zkratkou přes Prahu.

Na JAMU jste zaujala zpěvem, nebo tancem?

Byla jsem jako nepopsaný list, kvůli tanci, který byl pro mě v té době (když jsem se rozhodovala, na jakou vysokou školu se dát) dá se říct vším, jsem si vybrala v Učitelských novinách muzikálové herectví v Brně a přijela na přijímačky prostě zatancovat přesvědčená, že mě musí vzít. Co je to monolog ústící do písničky jsem neměla ponětí, noty byly černé kulíčky, co vedly

buď nahoru, nebo dolů atd... Takže jsem zaujala tak, že jsem se nedostala ani do druhého kola (smích). A samozřejmě jsem to vůbec nechápala. V Praze na Vyšší odborné škole herecké to však stačilo, takže jsem rok „studovala“ tam. Měla jsem veliké štěstí, že jsem se tam potkala s herečkou Jitkou Smutnou, které si velice vážím a za mnohé jí vděčím. Podpořila a připravila mě na druhý pokus přijímacích zkoušek do Brna. Ročník tehdy otevírala paní Zdena Herfortová, ale čím jsem jí zaujala, se jí musím zeptat. Při hodnocení na konci druháku mě paní Zdena pochválila, jaký jsem udělala pokrok v tanečních hodinách, což jsem samozřejmě zase vůbec nechápala, protože jsem tady přece kvůli tomu, že jsem tanečnice!!! A odpověď zněla: Jak jsi na to přišla?! Mimochodem svým monologem ústícím do písničky jsem už několikrát na večírcích pobavila své tehdejší spolužačky a dneska kolegyni Leničku Janíkovou, Majku Lalkovou..., takže možná jsem nakonec zaujala právě tím. Až se jednou bude zkoušet humorné pásmo Jak jsem dělal přijímačky na JAMU, tak tam jistě zazářím.

Ze školy jste šla rovnou do Městského divadla? Dá se to tak říct, jsem tady sedmou sezónou. Hos-

**S Vojtěchem Blahutou
v inscenaci
Deník Krále,
režie:
Zdenek Plachý**

tovat jsem začala ve druháku na JAMU, poprvé jsem se na jevišti objevila ve hře *Svět plný andělů* v režii Stanislava Moši. Potom jsem zaskakovala v *My Fair Lady* ze *Zelňáku*, zakrátko jsem naskočila do *West Side Story* a mou první větší rolí byla Angelika Diderotová v *Libertinovi* v režii Zdeňka Černína, myslím, že v roce 2002. O rok později jsem absolvovala. Bylo to v době přelomu brněnských divadel, do Městského divadla Brno přecházela zpěvohra z Národního divadla. Byla jsem tedy rok na volné noze, ale naštěstí jsem byla vytižená tak, jako bych byla v plném angažmá.

Jste členkou muzikálového souboru, přesto jste vytvořila řadu činoherních rolí. Dáváte přednost zpěvu, nebo mluvenému slovu?

Je mně to úplně jedno. Nerozlišuju. Jsem ráda, že jsem vystudovala muzikál, protože mám pohybovou i pěveckou přípravu. Někteří činoherci někdy neradi přiznávají, že muzikál je těžší disciplína, ale co si budeme povídat... házet si nohy za hlavu a u toho zpívat, to už chce trochu kuráž... ve vši účtět ke královně Činohře.

Kterou roli považujete za svoji velkou, největší?

Moji první velkou roli ve zdejším angažmá - Tomasina Caverliová ve Stoppardově *Arkádii* - režíroval Roman Polák. Pro mne textově snad jedna z nejnáročnějších. Nezapomenutelná po všech stránkách. Zato technicky nejnáročnější byla v muzikálu *Červený a černý* postava Mathilde de la Mole. V zákulisí jsem si připadala jako jezdec Formule 1, který právě přijel do depa přezout pneumatiky doslova a do písmene. Secvičený petičlenný tým, kdyby jedna z nás udělala chybu, tak už jsem to zpátky na jeviště prostě nestihla. Klobouk dolů dámy garderobičky, vlásenkářky a rekvizitářky!!!

Nevadil vám v Brně jiný přízvuk?

Jako můj přízvuk? Myslím, že žádný přízvuk nemám, ani brněnský, ani český. Ale manžel se mi občas směje, když za mnou přijedou kamarádi, nebo rodina z Krkonoš, tak okamžitě přecvaknu a začnu s koncovkami typu Jirkoj, Davidoj, Toničkoj, přídu dýl...

Nic si z toho neštělejte, moje babička je 18 let po smrti, pocházela z místa kousek od vás a často se s bratry bavíme na její účet, vzpomínáme rádi na její koncovku oj.

Mimochodem, jak vaši příšli na jméno Evelína? Wikipedie uvádí 442. místo v žebříčku používání, čímž nemyslím, že by Evelína nebyla pěkné jméno. Naopak.

Jednoduše. Jmenuju se totiž Eva a vždycky se tak představuji. S Evelínou začala maminka, když jsem zlobila. Zkuste si to: Evo! nebo Evelíno! Co má větší vážnost? Evelína pak se mnou šla dál a zůstala mi.

Je to tedy jakýsi umělecký pseudonym?

Pseudonym mám spojený s určitou „hvězdností“ a tak se opravdu necítím, spíše to vnímám jako přezdívku, zdvořilost...

Jak vám říkají kolegové?

Když se jich zeptáte na Evu, tak odpověď bude znít: a kterou myslíš? Takže Evelíno. Láry Kolář mi pravidelně místo pozdravu zpívá Eeevelína má miloovanáá. Vždycky mě rozesměje!!!

Váš manžel je osvětlovač. A jak to bývá, když svítí, dejme tomu na kratším večerním představení zrovna na té druhé scéně. Čeká pak na vás?

Tak já se ho zeptám. Počkáš na mě?

Oj, s vámi se pěkně povídá, ale nechme kousek místa Jefoj na fotografii.

Jan Trojan, foto: jeř Kratochvil

„Působivé svícení ve fortelné režii, syté hudební aranžmá, nápaditá choreografie a všechny pěvecké výkony dělají z brněnského Probuzení jara mistrný divadelní kousek. A také zarávající se divácký zážitek...“ L. Mareček, MF Dnes

Světově uznávaný muzikál získal sedm prestižních divadelních cen Tony. Dílo, které dokáže rozesmát i dojmout, se už čtyři roky po své premiéře na Broadwayi stalo další hudební inscenací Městského divadla Brno.

Hru amerických autorů Duncana Sheika a Stevena Satera, napsanou na motivy kontroverzní knihy Franka Wedekinda, zinscenoval režisér Stanislav Moša.

Odehrává se na konci 19. století, nese podtitul „dětská tragédie“ a vypráví příběh mladých lidí na přelomu dětství a dospělosti, u nichž se začínají probouzet přirozené lidské touhy.

Hrají a zpívají Jiří Mach nebo Ondřej Bábora, Svetlana Slovácová nebo Ivana Skálová, Vojtěch Blahuta nebo Lukáš Janota a další.

Nenechte si ujít 7. nebo 8. května na Hudební scéně.

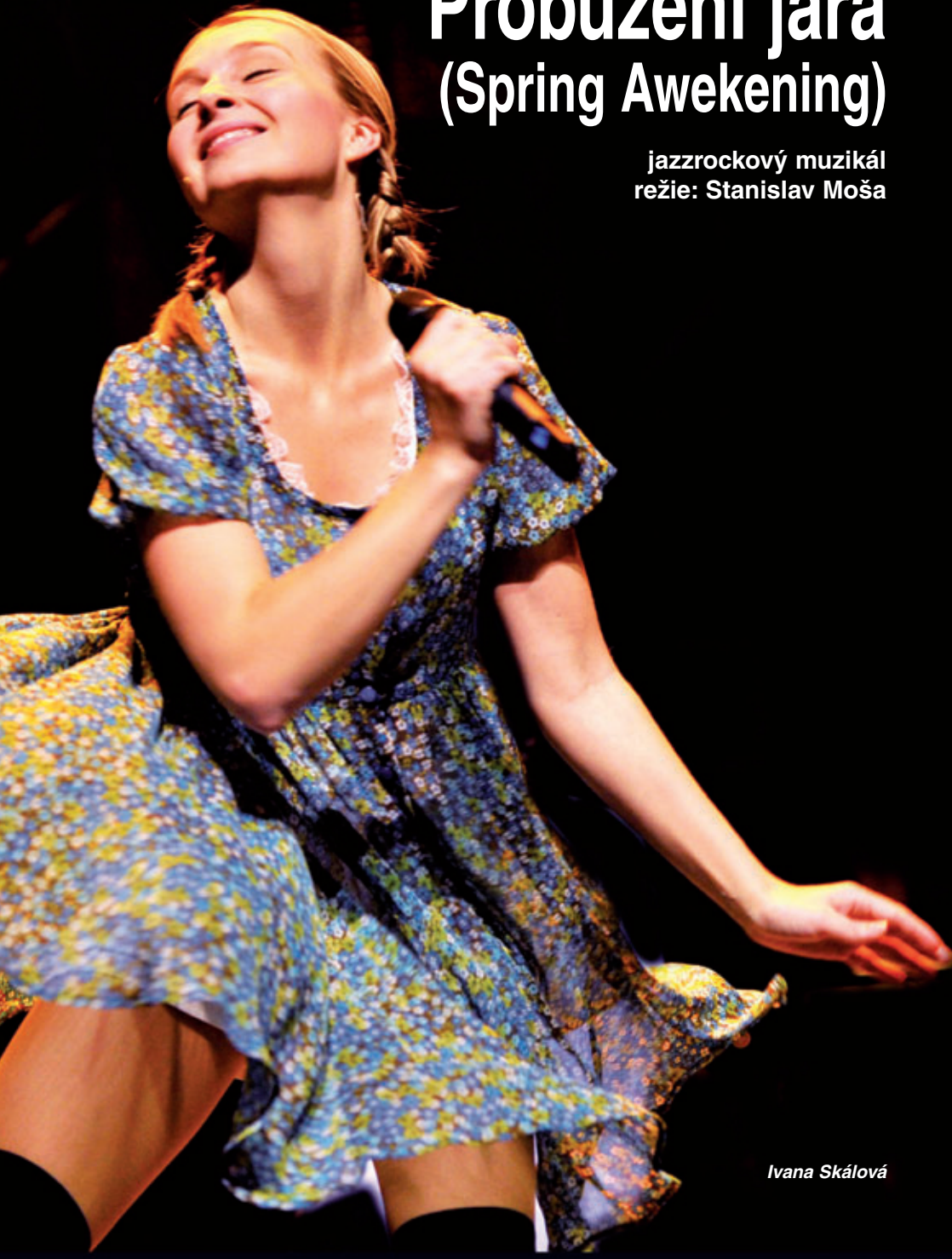

Klára Šťastná

Probuzení jara (Spring Awakening)

jazzrockový muzikál
režie: Stanislav Moša

Ivana Skálová

KŘÍŽ * ULRYCH * HAJDA * ŠTĚDRŇ * KUNDERA * PŘIDAL * KRÁTKÝ * ČERNÝ * ZIEGELBAUER * MIKULÁŠKOVÁ * ULRYCHOVÁ * POLÍVKA * KRATOCHVIL * MONYOVÁ * GIRSTLOVÁ * CÓN * TREFULKA * ZOUBEK * ZÁBRAN-
SKÁ * ČERNÁ * NĚMEC * PLCH * HNILIČKA * SCHERHAUFER * JESTŘÁB * ROTREKL * MYSLIVEČEK * POSPÍŠIL
* VONDRÁK * UHDE * BLÁHA * MACHOUREK * JERÁBEK * GROCH * SPÁČIL * TUSCHNEROVÁ * VESELÝ * RICHTER
* GAZDÍK * KUČEROVÁ * HEGER * KROČIL * KUDĚLKA * BORN * DOSTÁL * KUBÍČEK * LEJSKOVÁ * LAPČIKOVÁ *
SMEJKAL * ONDRÍČEK * LASICA * PAVLICA * WITTMANN * TRÝBOVÁ * BLATNÝ * JUNÁK * MOŠA * MILKOV * BU-
REŠOVÁ * MERTA * KOŠTÁL * CEJPEK * OSTRÝ * PETRDLÍK * ONDERKA * JIRÁSEK * JAVOROVÁ * MORÁVEK *
DUCHOŇ * MARTINEC * CIPRIAN * HRUBÁ * PROSTĚJOVSKÝ * ŠÍS * POHANKA * NOVÁČEK * PECINA * MAREČEK *
FIEBER * JOSEK * DUŠEK * MICHÁLEK * SRBA * MAJEROVÁ * ANTALOVÁ * POSTRÁNEČKÝ * ŽÁČEK * VLAŠINOVÁ *
STARINA * HLOUŠEK * BŘEZINA * RATAJSKÝ * ŠTRUNC * BURIAN * KRACIK

Jaromír Gargulák

Vystudoval slévárenskou technologii na Vysokém učení technickém. Seznámil se s uměleckým litím a s principy jedinečnosti práce Henryho Moora. Při realizaci svých záměrů pracuje metodou odlévání na ztracený voskový model. Používaný materiál je převážně žlutý nebo červený bronz. Svými pracemi je zastoupen v galeriích v ČR i v zahraničí a v mnoha soukromých sbírkách v Kanadě, Japonsku, Švýcarsku, Norsku, USA a Anglii. Žije, pracuje v Brně

vám odpovědi přiblížily tuto velmi zvláštní brněnskou osobnost.

Jaký je váš vztah k divadlu?

Původně jsem chtěl být hercem pantomimy. Ještě před tím komikem a kosmonautem. Nakonec jsem výtvarník, který ve svých dílech *Velká scéna, Malá scéna, Herecká společnost, Mimové, Tři sestry, Největší z pierotů* vzdává po svém hold divadlu. V tomto roce bude dokončena i Thespidova kára, sousoší znázorňující kočovnou hereckou společnost putující ze štace na štaci.

Našel jste partnera, který chápe vaši práci tak jako vy?

Našel, i když v mnoha názorech se s manželkou Ivanou odlišujeme. Tvůrce a první kritik!

Za co jste dostal první honorář?

150 DM. Ženské torzo, psal se rok 1983 či 1984.

Které autory čtete rád?

František Kožík, Bohumil Hrabal, Jan Skácel a Věra Sládková. Následně promítám tyto obrazy do svých děl v podobě mimů, opilců a hospodského prostředí a prostředí cirkusové manéže.

Baví vás politika?

Už ani ne. Mám pocit jakési beznaděje. Mož-

HOST DO DOMU

a v Senetářově. V roce 2001 byl vyznamenán cenou Masarykovy akademie umění v Praze za uměleckou tvůrčí činnost (Pokračováním je dnešní cena Trebia). Letos mu bylo svěřeno vytvoření plastik pro vítěze divadelní ankety popularity Křídla, což byl důvod proč jsem se za panem Gargulákem vypravil do jeho atelieru-slévárny. Dostal jsem tak příležitost zanechat na zaprášeném stole pro mistra několik otázek, aby

ná nějaká nová forma „defenestrace“ by politiky uskromnila ve svých postojích a činech.

Ceho jste se bál jako kluk?

Samoty, ale té se bojím vlastně dodnes. Nemí to jen ta fyzická samota, ale i samota v duši. „Sám uprostřed lidí“, také téma mých obrazů: spousta tváří, těl, postav, křídel, spousta věcí a uprostřed, tam kdesi samota - prázdno.

Myslíte, že je v politice prostor pro fantazii?

Asi ano, ale málokterý politik ji má či využívá. Politici vizionáři jaksí vymírají či se nerodí. Naopak některé výroky politiků právem patří do světa fantazie.

Co dělá poslání výtvarníka s osobností člověka?

Význam slova „poslání“ jsem spatřoval a selským rozumem spojoval s profesí: lékař, učitel a kněz. Prý tam patří i starosta, což je vlastně politik. Co dělá poslání s osobností člověka můžeme sledovat na chování lékařů, stejně tak kněží - zneužívání dětí, politiků, korupce. Poslání výtvarníka s osobností člověka souvisí a to v několika rozměrech. Ty nejzákladnější jsou: Osvobození a rozvoj osobnosti. Ten druhý je zotročení a ubití. Následuje mnoho mezírozměrů.

Co pro vás znamená slovo svědomí?

Dodržování nastavených mantinelů – hodnot v přijatelných mezích.

Nudíte se někdy?

Když musím dělat zbytečné věci, např. práci pro práci.

Existuje něco, co jste podcenil?

Jednání lidí a jejich postoje.

Věříte na zázraky?

Věřím v čáru osudu.

Inspirovala vás někdy některá žena k něčemu mimořádnému?

Ano, abych byl lepším.

Dostal jste vy od někoho opravdu dobrou radu?

Asi ano, ale nevím zda v konečném důsledku je opravdu dobrou radou. „Starej se výhradně sám o sebe.“

Uměl byste pojmenovat společenské zlo?

Touto otázkou jsem zaskočen. Globalizace? Průměrnost a netečnost? Snad rozpad základní buňky společnosti - rodiny.

Co je dneska pro lidi tou nejlepší a nejkvalitnější zábavou?

Jak pro koho: televize, sport, divadlo, hospoda, pro někoho práce.

Co vám dělá největší tvůrčí radost?

Když se mi něco podaří a jsem v daný okamžik přesvědčen, že jsem do toho dal všechno, přičemž nezáleží na ohlasu veřejnosti - pozorovatele. Může mít opačný názor.

Na co příjemného si vzpomínáte z dětství?

Na tu krásnou bezstarostnou dobu, výjevy jako z učebnic, babičku, maminku, šumák v kapse, ukradené lízátko a vánoční svátky.

Závěrem otázku feldkuráta Katze Švejkovi, pijete koňak?

XO Claude Chaterier Extra Old. Třetí láhev ale pitou Per partes.

(red), Foto: jef Kratochvíl

Jarní hudebně-baletní matiné

20. března 2011 v 11 hodin

Melodie Aarona Coplanda a Antonia Vivaldiho při vítání jara v Městském divadle Brno.
Mimořádný koncert orchestru MdB pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského
a tanečního doprovodu baletu MdB v choreografii Simony Lepoldové ve foyeru Hudební scény

Program:
Apalačské jaro (Balet pro Martu) a Čtvero ročních dob

ČERNOBÍLÁ SUGAR! V BRNĚ JE DIVADELNĚ BAREVNÁ

Divadelní verzi slavného filmu *Někdo to rád horké* nabízejí v Brně. Zdejší Městské divadlo připravilo hudební komedii *Sugar!*, která dobře naladí nejen zaryté fanoušky slavného filmu.

Inscenace *Sugar!* režiséra Stanislava Moši vychází v Městském divadle Brno z černobílé poetiky filmů a komiksů. Žádný jiný tón (nepočítáme-li rudě smyslné rtěnky) na jevišti ne najdete. A nejen výpravě a kostýmům toto dů-

reckými výkony ústřední trojice. Recenzent viděl bohužel jen alternaci tria Márie Lakové, Milana Němce a Romana Vojtka, který se jako host vrací pod divadelní střechem, kde získával své první profesionální zkušenosti. Oba jmenovaní muži si svoje travesty úlohy užívají s přehledem. Zejména Milan Němec předvádí, že je herec se skvělým komediálním rejstříkem. Jeho Dafné je ženská od rány, má divadelní páru, Němec však svoji ženskou hrdinku nikdy nenechá utrhnout se ze řetězu. Spolu s Vojtkem na jevišti rádi na plný pln, ani jeden z nich neskouzne k nějakému nadbíhání publiku. Svoje dámy mají prostě pod kontrolou a právě o to víc se divák touto proměnou baví.

Až se skoro zdá, že tento tajfun ženského herectví v podání obou pánů zastihuje výkon Sugar Kane. Zdáni klame. Hlavní skutečně ženská role v podání Márie Lalkové staví na perfektní stylizaci do jednoduché naivní blondýnky, která tak trochu pije a čeká na svého milionáře.

Lalková mohla svoji hrdinku nechat prostě jen koulet očičkama, špulit rtiky a vrtět zadečkem. Samozřejmě, že všechny tyto zbraně u své prostoduché Sugar herečka používá. Přísně a přesně držená stylizace tohoto dětinského díblíka nebudí u hlediště ploský dojem. Je k sežrání i k popukání. A mezi těmito póly umně balancuje. Až by se chtělo říci, že Lalková na jevišti existuje jako legendární sex-symbol s iniciálami MM. Lehce ji napodobuje, nijak se po ní ale neopíčí, což se naplno ukáže ve slavném songu *Jen tebe chci ráda mít (I Wanna Be Loved By You)*. Ke kladům černobílé brněnské inscenace lze přičíst také kreslenou výpravu Jaroslava Milfajta a Petra Hlouška. S valéry dvojice barev si vyhrávají kostýmy Andrey Kučerové, které jsou v případě Josefíny i Dafné záměrně přetáplé, co se vzorů i stříhů týče. Švunk dodává výsledku také choreografie Vladimíra Kloubka využívající třeba stepování v případě mafiánských lumpů. Divadelní návraty k legendárním filmům mívají často pachutí logické nenapodobitelnosti filmového média. V případě brněnské *Sugar!* tento problém není aktuální. Pomohl tomu nápaditý černobílý koncept, který nezakrývá svoji fascinaci originálem a zároveň si z této příznané hry tak trochu tropí švandu.

Luboš Mareček,

MF Dnes – Jižní Morava, 8.2.2011

OVACE PROVÁZEJÍ SUGAR! POČTVRTÉ

Ovace provázejí *Sugar!* režiséra Stanislava Moši. Počtvrté. Tentokrát v brněnském Městském divadle, předtím ve slovinské Lublani,

NAPSALI O NÁS

sledné dvojbarevné ladění sluší. Nejde jen o kýženou retro atmosféru naoko zašlého celuloidového světa, kterému kdysi kralovala božská MM. Toto jakoby monotónní ladění hlavně funkčně odráží, co je na této inscenaci nejbarevnější: a sice herecké výkony.

Muzikál vznikl volně podle filmového scénáře v roce 1972 a na Broadwayi zaznamenal více než pět set repríz. Bude spravedlivě připomenout, že režisér Moša tento titul již inscenoval v Lublani, Praze a Budyšině. Mošova inscenace oproti broadwayské divadelní verzi ne skrývá okouzlení legendárním filmem. A tomuto černobílému pokladu se snaží také svoji divadelní verzi co nejvíce přiblížit.

Divácky vděčná převleková komedie o dvojici chudých muzikantů, kteří se v dívčí kapele skrývají před gangstery, je plná gagů, slovních i situačních špilců. Co na tom, že mnohé z těchto vtípků těžší z nerovnováhy mezi pohlavími a útočí na divákovu první signální.

Herecky září dámy pravé i nepravé

Titul, který se v tuzemsku pravidelně reprizuje, má v Brně skvělou slovní kondici díky svižnému překladu Jiřího Joska. Teď jde jen o to, všechna tato slovíčka a dvojsmyslné významy na jevišti pořádně roztočit, a rozparádít tak i publikum, které se baví nesnázemi dvou mužů navlečených do ženských sukní a bojících s podvazky, podpatky i veškerou ženskou parádou.

A to se v Brně daří. Mošova inscenace má nepolevující a gradující tempo, které také výtečně nese a drží živá muzika v podání bezmála třicetiletého orchestru. Skvělý zvuk kapely dirigované Ondřejem Tajovským patří k přednostem této divadelní novinky. Dává výsledku opravdu šťavnatý odér, o který by za použití playbacku tento kus prostě přišel.

Jak už bylo řečeno, *Sugar!* stojí a padá s he-

německém Budýšíně a v Praze pod Palmovkou. Málokterý muzikál je tutovkou jako *Sugar!*. Peter Stone napsal libreto podle filmu Wildera a Diamonda. Šťastné hvězdy svedly Stonea s hudebníkem Jule Styнем a s textařem Bobem Merrillem – no a je z toho bláznivý muzikál muzikálů.

Groteska a komiks

Asi bychom nenašli nikoho, koho aspoň jednou nevzrušila sexy Sugar Marilyn Monroe a neznámější kreace pánů v ženských šatech, jak je v postavách Josefíny a Dafné stvořili šmiráctí hudebníci Joe a Jerry – tedy Tony Curtis a Jack Lemmon. Nápad jednoduchý: na konci 50. let vzkrísit už dvacet let mrtvou němou grotesku a postavit na ní situační komedii. Wilderova nesmrtelnost byla na světě. Bodejť by se pak neujala Stonea a Styneho o třináct let mladší muzikálová verze (1972).

Moša s výtvarníky Jaroslavem Milfajtem a Petrem Hlouškem geniálně vyřešili problém, jak rozměrný broadwayský muzikál dostat na komorní Činoherní scénu. Proměnili grotesku v komiks – domalováním gangsterů, členek orchestru Sladké Sue, lidiček smažících se na pláži. Prámo na americkou retuši vyvedené kulisy. S výtvarným pojetím scény geniálně korespondují černobílé kostýmy Andrey Kučerové. Další lahůdka – choreografie Vladimíra Kloubka. S libidem excelentních stepařských čísel gangsterů (Sagher, Novotný, Przebinda, Brychta, Matěj). Jinak jsou zlosyni mírumilovní, protože například pověstná smrtunosná rychlopalná scéna s narozeninovým dortem se odbývá pod bratrským heslem Víťame delegáty desátého výročního setkání Svobodné italské opery. Bohulibost jako v politice.

Když jsou lidi

V monroeovské *Sugar!* se střídají Mária Lalková s Ivanou Skálovou, v roli Joea (Josefíny) křepčí Roman Vojtek nebo Petr Štěpán, Jerryho (Dafné) jako z partesu hrají Milan Němec a Aleš Slanina. Milionářem k zulbání, sirem Osgodem Fieldingem, je Jan Apolenář a ještě víc sňatkům oddaný Jan Mazák. V *Někdo to rád horké* není malých rolí. Sladkou Sue jsou Pavla Vítázková a Lenka Janíková, přísleplým Bienstockem Michal Isteník.

Jiří P. Kříž,
Právo, 8. 2. 2011

CHVÁLA ZRALÉHO HERECTVÍ

Ve volné návaznosti na linii angloamerických bulvárních předloh vznikl poměrně jednoduchý, na vtipných dialozích založený příběh povahově kontrastních seniorů, válečných veteránů, kteří se v neutulném londýnském činžovním bytě pod Churchillovým portrétem

léta scházejí na vleklé šachové sedánky. Po nastudování konverzační komedie v mírně upraveném překladu Magdaleny Štulcové získal šikovný mladý režisér Stanislav Slovák hvězdné trio vyzrálých herců, kteří svou cenami ověřenou tvůrčí dráhu trvale spojili s dvěma předními divadly Brna. Robustní domácí pán, Brit Fred Kowinski Jaroslava Dufka, je zprvu nerudný zatrpklý vdovec, ponižující svého syna Leonarda (Viktor Skála) a dlouhodobě porušující přátelskou dohodu se subtilnějším, submisivním, ale neméně hrdým Skotem Waltem Ladislava Lakomého. Do každodenního stereotypu vnese obrodný vzruch energická i empatická hospodyně Rosalinda Hundsheimerová (Zdena Herfortová), Němka s italskými kořeny. Nepřilíš dějovou předlohu s nadhozeným motivem národnostních předsudků a kapricióznosti stáří režisér osvěžil mnoha nenápadnými, ale významonosnými scénickými detaily. Je skutečným diváckým požitkem sledovat plastické vykreslení proměny zdánlivě všedních charakterů, jemné pulzování jednotlivých situací: zaběhnuté rituály, banální konflikty a malicherné hádky, trucování a usmiřování. Jevištní srozumění zkušených protagonistů vytváří neběžný večer, kde označení „herecký koncert“ není bezobsažným klíšé, nýbrž zaslouženou visačkou vysoké kvality.

Vít Závodský,
Týdeník Rozhlas, 25. 1. 2011

DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE

Dva staří kumpáni se každý týden už sedmatřicet let scházejí nad šachovnicí pod mírně nadživotním válečným portrétem Winstona Churchilla. Anglický vdovec a jeho soupeř, Skot. A po několika zničených hospodyních – nová. Temperamentní Němka, kterou ti dva kdysi ve válce přece porazili. *Dobře rozehraná partie* Stefana Vögela. A na scéně Mošova výsostného divadelního teritoria tři legendy brněnského divadla: Jaroslav Dufek, Zdena Herfortová a Ladislav Lakomý. Po premiéře jim vestoje tleskali tentokrát i kritici. Z nevráživých situací vykouzlili ti tři odpustění lidských slabostí motivovaných možná i společenskou nedoceneností. A zvrátili dějiny. Po rozvratu bojové morálky spojeneckých veteránů Freda Kowinského a Walta – nejenom při malých a velkých rošádách se dokonce podváděli – se vítěznou mocností přece jen nakonec stala třetí říše, zastoupená paní Rosalindou Hundsheimovou, která si pány dokonale omotala kolem prstu. Sluší se podotknout, že to nevdá ani Winstonovi s tdi, ozbrojenému světovým samopalem s zalíživými zásobníkem.

Dejž pánbů, aby ti tři nebyli pro jeviště spolu přemluveni naposledy. Sluší jim to náramně!

Jiří P. Kříž, *Xantypa*, 25. 1. 2011

SUPERKALIFRADŽILISTIKEXPIJALIDÓZ-NÍ PŘEDSTAVENÍ

Brnu vládne Mary Poppins! Všude na nás s úsměvem shlíží Alena Antalová v červeném a působí velmi pozitivně a vesele, zvláště na ty, kteří muzikál už viděli. A každé představení je vyprodané, sedí se i na schodech. Mezi příznivci brněnského divadla se o Mary diskutuje všude, kde se sejdou.

Tak něco o historii, abyste byli v obraze. Poprvé se objevila knížka o neobyčejné vychovatelce dětí v roce 1934 a napsala ji anglická spisovatelka Pamela Lyndon Traversová. Máme tedy dané prostředí – Londýn se svými komíny a samozřejmě kominíky, viktoriánskými domy a parky. Anglické děti Mary milovaly a vynutily si pokračování příběhů, i když autorka nechala Mary Poppins rodinu Banksových opustit navždy.

Knižka se dočkala i filmové verze v roce 1964, s tou ale nebyla autorka spokojená a dlouho se bránila divadelnímu zpracování. Když píšou dlouho, tak téměř 30 let! Městské divadlo Brno je teprve šestou scénou, která nabízí technicky náročné ztvárnění příběhu, který není ani tak pohádkou, ale pohledem do sociálně nefungující rodiny. Mary učí děti i dospělé jinému pohledu na svět, ukazuje, jak je každé místo kolem nás plné zázraků a neuvěřitelných věcí. Prvním zázrakem je to, jak se Mary do rodiny dostala. Přinesl ji vítr nebo přiletěla na svém deštníku? Když jde s dětmi na procházku, jak to, že ji všichni znají? Neuvěřitelně poetická je scéna se starou prodavačkou zrní pro ptáčky. Myslí, že tvůrčí tým měl šťastnou ruku při výběru a uvedl hru v nanejvýš vhodné předvánoční době. A kdo tento tým tvoří? Především Petr Gazdík jako režisér, scéna Petr Hloušek a kostýmy Andrea Kučerová. Hra je nesmírně náročná na pohyb, tanec, step. Zde se uplatnila Ivana Kloubková a Kateřina Čadková. Alternace hlavní role – Alena Antalová, Radka Coufalová a Johana Gazdíková. Nesmírně náročné jsou role dětí v rodině Banksových. Jsou obsazeny dokonce čtyřmi děvčaty a čtyřmi chlapci. Viděla jsem v roli Jane Kateřinu Kolčavovou a v roli Michaela Petra Šimáčka a oba byli výborní. Chcete-li se podívat na problémy s dětmi jinak, trochu se zasnít a zavzpomínat, přijďte na *Mary Poppins!*

Naděžda Parmová,
Boskovické noviny č.12/2010

ROZHOVOR S JIŘÍM JOSKEM

Jméno překladatele Jiřího Joska můžete znát z mnoha jevišť po celé České republice. V Činohře je často využívané jeho překladů her Williama Shakespeara či Williama Saroyana, velké renomé ale získal i jako muzikálový „přebásník“. Jeho služeb využívá zejména Městské divadlo Brno, Divadlo pod Palmovkou a Hudební divadlo Karlín. My jsme jej vyzpovídali po velmi úspěšné premiéře jeho nejnovějšího překladu k *Mary Poppins*. Za pár dní se Činoherní scénou MdB rozezní jeho nové přebásnění muzikálu *Sugar!*, ověřené už v Divadle pod Palmovkou.

Jaký vlastně byl váš vstup do světa muzikálových přebásnění?

Přeložil jsem kdysi dávno *Žebráckou operu* od Johna Gaye pro rozhlas, stále ji občas re-prizují. První skutečný muzikál pak byla *West Side Story*, nejdřív pro titulkovou verzi a posléze i pro dabing a divadlo. Od té doby už přicházely nabídky.

Klasické tituly, se kterými jste se setkal (např. *Sugar!*, *West Side Story*, *Cabaret*) už měly většinou jeden překlad za sebou. Překládáte vždy „načisto“, nebo občas použijete jako výchozí bod původní přebásnění?

Vycházím čistě z originálu. Nový překlad se dělá po delší době a jazyk i život se neustále mění, takže by mi starší překlad ani moc nepomohl.

Sledujete současné hudebně-divadelní dění, například v Londýně?

Čas od času do Londýna zajedu. Viděl jsem například skvělého *Billyho Elliota*, *Spamalot* a pár dalších titulů. Bohužel jsem neviděl například *Mamma Mia!*, kde jsem vystál dlouhou frontou, ale lístek už na mě nevyšel. To mě snad ještě čeká.

Čarodějky z Eastwicky a Spring Awakening (Probuzení jara) jste si před překládáním takzvaně „nakoukal“?

V podstatě jsem bohužel žádný muzikál, co jsem překládal, v žádné americké nebo britské divadelní verzi neviděl. U *Probuzení jara* a teď u *Mary Poppins* mi pro určitou představu pomohly ukázky na YouTube.

Probuzení jara je teď muzikálový manifest současné mladé generace. Byl pro vás úkol, vcítit se do myšlení mladých lidí obtížný?

Probuzení jara jsem dělal moc rád, přijde mi jako senzační muzikál, i když v diváků nemá jednoznačný ohlas. Když mi bylo sedmáct, psal jsem písničky, takové protestsongy, v podobné náladě. Vytáhl jsem je ze šuplíku a zjistil jsem, že řada věcí je stejná, ne v textu, ale po stránce obdobných nálad a pocitů. Takže

Pokračování na straně 34

NOVINKA
XPERIENCE
VOLUMISING
MASCARA

„Profesionální maskéři vědí, že objemné řasy jsou nejen o vzhledu, ale i o pocitu. Vyzkoušejte novou řasenku od Max Factor, která vám dodá AŽ 3X* VĚTŠÍ OBJEM ŘAS S POCITEM LEHKOSTI. Luxusní řasy, které jsou lehké jako vánek.“

MAX FACTOR
MAKE-UP MASKÉRŮ FILMOVÝCH HVĚZD

jsem se ohlédl do těch let zpátky.

Pojďme teď k vaší poslední práci, k velmi hravému překladu disneyovského muzikálu *Mary Poppins*. Narazil jste při převodu do češtiny na nějaký konkrétní problém?

Překlad písňových textů je problém permanentní. Angličtina je úspornější a zpěvnější, anglickým textařům je jedno, zda se použije krátká, nebo dlouhá slabika pod krátkou či dlouhou notu. Bylo potřeba sladit stránku hudební a textovou. Pomohla mi česká tradice slovního humoru, poetismus, hra se slovy, tu to polohu jsem se snažil zachovat.

Občas vám bylo v recenzích vytýkáno, že magické slovíčko „superkalifrajlístikexpialidózní“, ponechané víceméně v originále, jak ho důvěrně celá léta znají například fandové filmové verze, je příliš nezpěvné, ba nezapamatovatelné a kritici volali po novém českém ekvivalentu, jelikož ten je obsažen v bezkontextovém překladu samostatné písničky ze šedesátých let...

Český ekvivalent jsem v první verzi překladu měl, ale režisér Petr Gazdík a dramaturg Jan Šotkovský usoudili, že by to slovo mělo být co nejbližší originálu jako v té filmové verzi. Docela bezbolestně jsem se s jejich názorem ztotožnil. Vtip je v tom, že to slovo by prakticky nemělo nic znamenat, v angličtině má jen náznaky významů. Důležitější je, jak zní, měla by to být jakási mantra, kouzelné zaklínadlo, které by dokonce mělo být obtížné zapamatovatelné i nesnadno vyslovitelné. Takže proč to nenechat v podobě co nejbližší původnímu znění?

Máte nějaký svůj oblíbený muzikál, který byste si rád přebánil?

Ke svým oblíbeným dílům jsem se už dostal. Mám rád výpovědi, ve kterých o něco jde - *Vlasy*, *Probuzení jara*, *West Side Story*. Ta je navzdory času stále nepřekonatelná. Mám velkou slabost pro *The Sound of Music*, rád bych tento slavný muzikál ještě někdy u nás viděl. Jistě, je to příběh sentimentální až limonádový, ale má humor, silné emoce a krásnou hudbu. Moc rád mám *Olivera!* Ani jsem netušil, že by *Oliver!* jakýsi test na *Čarodějky z Eastwicky*. Ty jsem už začal překládat, ale uprostřed práce mi zavolali, že se *Čarodějky* dělat zatím nebudou a abych se pustil do *Olivera!* Majitelé práv si potřebovali vyzkoušet, zda tak náročný muzikál divadlo zvládne. Moc mě to mrzelo, *Čarodějky* mě začaly hodně bavit, ale *Oliver!* se divadlu našťěstí moc povedl, a tak jsem se s radostí mohl po roce k *Čarodějkám* vrátit.

Oldřej Doubrava, musical.cz, 2. 2. 2011

ROZHOVOR: S ALENOU ANTALOVOU

Momentálně ji můžeme vidět v Brně v hlavní roli muzikálu *Mary Poppins*, stejně jako v re-prizovaném televizním seriálu *Četnické humoresky* coby květinářku Ludmilu. Mimo to už ale stihla jezdit s cirkusem, několikrát se bouřlivě zamilovat, vdát se a porodit tři děti. O smrti tvrdí, že to zdaleka není konec, a o dětství, že je dost vyčerpávající.

Co vás na roli Mary Poppins nejvíc přitahuje?

Ono se hodně mluví o tom, že je to kouzelnice, která si třeba z malé tašky umí zařadit celý pokoj, včetně věšáku, postele a obrovského fíkusy. To je sice pravda, ale podle mě její největší kouzlo tkví v tom, že otvírá lidská srdce. Dokáže lidi přinutit vzpomnout si, jaké to bylo, když byli sami dětmi. Jsem ráda, že i pan režisér Petr Gazdík to takhle chápe, takže celé to představení není o tom, že Mary bravurně zvládá čáry máry, ale především o tom, jak uvolňující a blahodárné je, když v sobě probudíme hravost, přestaneme neustále něco a někoho hodnotit a prostě jen tak necháme proudit život. Tohle všechno Mary umí.

Váš tatínek je bohémský vědec. To je zvláštní kombinace.

On je typický vědec - v tom smyslu, jak si většina lidí vědce představuje - jen tím, že je jaksi nepraktický. Běžné domácí opravy nejsou zrovna jeho silná stránka. Když čistí knihy, vrátí je do knihovny obráceně, hřbetem dovnitř. Pamatuju si, že jednou maloval byt a spočívalo to v tom, že položil na zem dvoustránku denního tisku a nad ní vymaloval zeď. Druhý den posunul noviny o metr dál a tak donekonečna putoval po bytě. Říkal tomu „průdová metoda“, on je Slovák. Problém byl v tom, že nesundal třeba obraz a obmaloval ho. Víím, že to zní jako vtip, ale stalo se. Na druhou stranu má ve svém oboru velké úspěchy, několik světových patentů, a zároveň je to showman, umí bavit lidi, je s ním fajn. A taky rád chodí. Dlouhé procházky s vnoučaty, to je jeho.

Rodiče jsou stále ještě v Kanadě?

Už jen do dubna, pak jde táta do důchodu. Někjaký čas, asi patnáct let, s mámou žili v Montrealu. Těším se, že teď už tu bude s námi. Do Kanady se bude vracet jen v létě, kdy tam má učit na letní škole.

A jak jste se nakonec ocitla v Brně?

Šla jsem tam studovat JAMU, muzikálový obor, protože jsem vždycky ráda zpívala. Ale moc se mi z Bratislavy nechtělo, byla jsem tam zamilovaná a domluvená, že i kdyby mě vzali, tak se vrátím. Jenže pak mě to úplně pohltilo a už jsem v Brně zůstala.

Alena Antalová se narodila 28. 7. 1972 v Bratislavě a od roku 1994 působí v Městském divadle Brno, vystudovala bratislavskou konzervatoř a JAMU, obor muzikálové herectví. Otec je chemik, matka filmová producentka, dědeček Ladislav Vychodil byl scénografem SND. Držitelka Thálie za rok 1999 v kategorii Talent roku do 33 let za roli Markétky v divadelní hře *Mistr a Markétka*. Zahrála si v seriálech *Četnické humoresky* a *Pojišťovna štěstí*, na divadle například Roxanu v *Cyranovi* z *Bergeraku*, Desdemonu v *Othellovi*, Dolly Leviovou v muzikálu *Hello, Dolly!*, Sugar v *Někdo to rád horké*, Sukie v *Čarodějích z Eastwicku* a nově Mary Poppins ve stejnojmenném muzikálu. Nazpívala sólové party vokálů ve filmu *Kytice*. S manželem, podnikatelem Josefem Juráčkem, má tři děti: Alenu (5), Elenku (4) a Honzika (1), i se synem z Josefova prvního manželství společně žijí v Brně.

Petra Smítalová, *Instinkt*, 27. 1. 2011

ROZHOVOR S ROMANEM VOJTKEM:

„JÁ UŽ SE JAKO KLUK RÁD PŘEVLEKAL DO ŽENSKÝCH ŠATŮ“

Hned na tři různé způsoby se představí Roman Vojtek v muzikálové komedii *Sugar!* v brněnském Městském divadle. A všechny postavy, včetně té ženské, mu prý sedí. „Sukně, paruka ani líčení mi nevadí,“ říká herec. Městské divadlo Brno uvede v sobotu 5. února muzikál *Sugar!*, který vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. V roli Joea, který se na útěku před gangstery převléká za Josefínu, se v alternaci představí Roman Vojtek.

Jak se cítíte jako Josefína?

Musím přiznat, že velmi dobře. Už jako kluk jsem se na karnevaly rád převlékal do ženských šatů a měl jsem v této masce velký úspěch. Dokonce takový, až rodiče měli obavy, jestli mi to už nezůstane.

A nezůstalo?

Je fakt, že ženskou stránku mám poměrně silnou. Jsem dost empatický, rozbrečím mě každá milostná romance, ale za ženu se převlékám už jen na jevišti. Nedokážu si představit, že bych chodil na podpatcích, bolí z toho nártý, nemáte pořádnou stabilitu. Dalí nám jehly osm centimetrů vysoké, už se mi podařilo podpatek zlomit. Sukně, paruka ani líčení mi nevadí, jen ty prokleté boty...

Když odmyslíme kostým, co je pro vás na téhle roli nejtěžší?

Hraju tři postavy naráz - muzikanta Jerryho, Josefínu a ještě mladého milionáře - a je to konverzační komedie, kterou musíte mít naučenou jako když bičem mrská, aby všechno klaplo a bylo to vtipné. Dělam muzikály víc než patnáct let, takže pro mě není problém čísla uzpívat a utancovat, nejhorší je naučit se text.

Jak je tedy muzikál pojatý?

Je velmi inovativní, režie ho posadila do komické roviny. Hraní je nadsazené, až komikové, scéna černobílá, „hrají“ s námi také herci namalovaní na kulisách, je tam spousta režijních nápadů. Když na scénu vletí banda gangsterů, tak vlastně jen „tvrďáčky“ přistěpují. Na vážno by se to představení hrát nedalo a takhle to funguje skvěle.

Proč jste se rozhodl vrátit po deseti letech zase do Brna?

Nabídky na muzikály dostávám často, ale když čtu scénáře, ničím mě neoslouví. U *Sugar!* to bylo jiné, navíc bude při představení hrát třicetičlenný živý orchestr a režuruje to muž, který mě učil prvním krůčkům herectví. Je to pro mě takový návrat. Dojždění mi nevadí, pokud si za představením můžu stát. Muzikál u nás však bohužel nemá moc dobrou pověst.

Čím to je? Český muzikál nemá úroveň?

Lidi chodí na to, na co chodí, s tím nic neuděláme. Producenti v Praze sázejí na to, co jim nejvíc vydělá - spíš na osvědčené tváře než na herce, kteří opravdu něco umějí. Třeba brněnské muzikály *Mary Poppins* nebo *Hello, Dolly!* by myslím ve srovnání se světem obstály.

Zuzana Drtilová, *MF Dnes*, 2. 2. 2011

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: **CHICAGO**
Bourbon Kid, Siano Stovák, Jan Sotkovský: **MESIČNÍ KAMEN**
Howard Ashman, Alan Menken: **KVÍTEK Z HORRORU**

Nejvyraznější tvůrčí počin
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vásenky, plakát, program ap.)

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)

Jaroslav Žák, Hana Burešová: **ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA**
Aleš Brežina, Šimon Cabart: **MUCHOVA EPOPEJ**

Sorokles: **ODIPUS KRÁL**

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman,

Julian Fellowes, George Sittes, Anthony Drewe: **MARY POPPINS**

Stefan Vögel: **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

J. Styne, P. Stone, B. Merril: **SUGAR! (Někdo to rád horké)**

Umberto Eco: **JIMÉNO RŮŽE**

KŘÍDLA 2010/2011

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

Jméno:

Adresa, (e-mail):

Anketní lístek

vhodte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději

30. 11. 2011

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

NOVÁ ROČENKA MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO

Před Vánoce vyšla nová ročenka Městského divadla Brno, která mapuje uplynulou sezonu 2009/2010. Je již patnáctou v pořadí. Tato tradice vydávání ročenek MdB navazuje na zcela výjimečné a nejen pro vědeckou obec významné dílo divadelního recenzenta a teatrologa Zdenka Srny *Půlstoletí Městského divadla Brno*.

Ročenka se detailně věnuje jednotlivým inscenacím uvedeným v sezoně 2009/2010. O Bernhardově *Síle zvyku* píše divadelní kritik a teoretik Zdeněk Hořínek, o muzikálu *Mozart!* divadelní publicista Patrick Fridrichovský, *Betlému* Václava Cejпка, *Zbyňka* Srby, Jana Šotkovského a Dalibora Štrunce se věnuje divadelní publicista a redaktor MF Dnes Luboš Mareček. Muzikálem *Stevena Satera* a *Duncana Sheika* *Probuzení jara* se zabývá ve své stati divadelní publicistka a redaktorka Práva Radmila Hrdinová. O komedii *Blbec k večerě* píše divadelní kritik a publicista Vít Závadský a o muzikálu *Hello, Dolly!* Vladimír Čech.

Šéfredaktor portálu musical.cz Ondřej Doubrava se ve svém článku věnuje zevrubně *Nahé múze*, vedoucí katedry mediální komunikace VŠH a divadelní publicista Peter Stoličný komedii *Dokonalá svatba*. Divadelní kritik a historik Josef Herman zkoumá satiru Jiřího Žáčka a Zdenka Merty *Ptákoviny podle Aristofana*, divadelní kritik a redaktor Práva Jiří P. Kříž se pak zamýšlí nad inscenací *Becket aneb Čest Boží*.

V knize nechybí rozhovor Heleny Michkové s Petrem Gazdíkem, který v danou sezonu obdržel Cenu Thálie za ztvárnění Jeana Valjeana v muzikálu *Bídníci*. Odborný asistent katedry české literatury PF MU David Kroča závěrem hodnotí celou sezonu svým článkem *Divadlo, které baví, ptá se i provokuje*.

Zajímavou částí pro čtenáře se stává také oddělení nazvané *Kalendárium*, ve kterém se dozví, co se který den stalo. Den po dni... Bohatá je téměř dvoustránková ročenka i na fotografie, ty jsou dílem Jefa Kratochvíla. Kniha je k dostání v pokladnách či e-shopu Městského divadla Brno za 250 Kč.

Lucie Broučková, *Echo*, 13. 1. 2011

MINIRECENZE ROVNOSTI: KONCERT LUCIE BÍLÉ PRO NFD0 KRTEK

Příjemně ztišená atmosféra, která by zapadla spíš do předvánočního času, převládala minulé pondělí v nabitém hledišti Městského divadla Brno. Skoro sedm set diváků si na Hudební scéně nenechalo ujít už čtvrtý charitativní koncert pro Nadační fond dětské onkologie Krtek, který tradičně zorganizoval brněnský muzikálový herec Robert Jícha. A jako představitel Josého z pražského muzikálu *Carmen* si mohl dovolit i takovou „parádičku“, jakou je pozvání naší nejpobulárnější zpěvačky Lucie Bílé. Ta až nezvykle civilně představila brněnskému publiku lyricky laděné písně z posledních desek, které stylově proložila známými muzikálovými hity jako *Vzpomínky (Kočky)*, *Samotářka (Bídníci)*, *Jsi můj pán (Drákula)* nebo *Most přes minulost (Johanka z Arku)*. Čtyřicetiminutový nepřetržitý proud písniček jen za doprovodu klavíristy Petra Maláska (všechny skladby hrál z paměti!) několikrát uhrnul diváky natolik, že v krátkých pauzách zapomněli i zatleskat. Na úplný závěr Bílá „vystříhla“ legendární Cohenovu píseň *Hallelujah* v duetu s Robertem Jíchou. Ve spojení s výkony Petry Jungmanové, Jany Musilové a Lukáše Vlčka z první části večera tak koncert nabídl netradičně pestrý zážitek. Pro příští „krtčí“ koncert slíbil Jícha do Brna přivést Karla Gotta. Tak uvidíme, jestli si tentokrát už nedal latku přece jen vysoko.

Lenka Suchá, *Rovnost*, 18. 1. 2011

Tomáš Sagher, Johana Gazdíková, Dušan Vítáček, Marta Prokopová

Stanislav Moša, Dan Kalousek, Petr Gazdík

Dan Kalousek, Petr Gazdík

Petr Gazdík, Markéta Sedláčková, Petr Štěpán

Petr Gazdík, Hana Holišová,
Markéta Sedláčková

Stanislav Moša

Petr Štěpán, Petr Gazdík,
Johana Gazdíková

Alain BOUBLIL a Claude-Michel SCHÖNBERG

Les Misérables

Městské divadlo Brno

Bídníci

Original London Production by CAMERON MACKINTOSH and THE ROYAL SHAKESPEARE COMPANY

Městské divadlo Brno vydalo album s vlastní nahrávkou jednoho z nejslavnějších světových muzikálů Les Misérables (Bídníci). Hudební nosič byl pokřtěn 8. března při slavnostním představení na Hudební scéně MdB.

Hlavními kmotry se staly herečky Hana Holišová a Markéta Sedláčková společně s dirigentem Danem Kalouskem a hercem Petrem Gazdíkem.

Kompletní nahrávka obsahuje 44 písní rozdělených do 2 CD.

Hlavní postavu Jeana Valjeana zde zpívá Petr Gazdík, který za tuto roli obdržel v loňském roce prestižní Cenu Thálie. Muzikál, který byl uveden již ve více než 50 světových metropolích, se dočkal své premiéry v Městském divadle Brno 13. února 2009 v režii Stanislava Moši.

CD Bídníci je v prodeji na pokladnách a e-shopu MdB za 390 Kč.

Foto: jef Kratochvíl

ŽSD**AutoCont****ALSTOM****salve finance**
BUDOUCNOST JE NYNÍ**Carmen Flora**
květinářství a aranžovna**AutoDrink****TEPLOTECHNA**
PKI BRNO SPOL. S R. O.**PS BRNO****PSK Group**
Dynamická stavební společnost**Z STUDIO**

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Nenechte si ujít
sexy vězeňkyně v příběhu o korupci,
síle médií i falešné morálce
ve slavném muzikálu

CHICAGO

v režii Stanislava Moši

Sláva, štěstí, krása, bohatství a lásky,
to vše propojeno nesmrtelnými hity doprovázenými
dech beroucími tanečními čísly. Satirický muzikál,
kritizující zkorumpovanou a zločinem
a jazzem prodchnutou společnost dvacátých let
v Chicagu se Svetlanou Slovákovou
nebo Ivanou Vaňkovou, Petrem Gazdíkem
nebo Dušanem Vítázkem a Ivanou Skálovou
nebo Radkou Coufalovou v hlavních rolích

1. - 10. dubna na Hudební scéně

Mediální partneři divadla

**RÁDIO
Petrov**
103,4 FM**SNIP & CO**
REKLAMNÍ SPOLEČNOST**deník****ReNgL**
plakátovací plochy**MĚSTSKÉ
DIVADLO
BRNO**

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

DOKOŘÁN

Šéfredaktor:
jeř Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
163. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 20. 3. 2011
Náklad 7 000 ks

Titulní strana: Perníková verze scény
Petra Hlouška pro muzikál Sugar!,
upekla Jitka Hloušková ml.

CONYA
cz

Jan Apolenář

Kostým Sira Osgooda Fieldinga pro muzikál Sugar! – Andrea Kučerová, foto: jeř Kratochvíl

SUGAR!
(Někdo to rád horké)